

1. nedjelja došašća: Vrijeme radosne nade (Lk 21,25-28.34-36)

"Bit će nevolja. Pokrenut će se sile zemaljske. Bit će znaci na nebeskim tijelima. Dogodit će se puno toga. Ali vi se ne bojte! Kad vidite da se to zbija, podignite svoje glave. Približilo se vaše otkupljenje! Na vama je da idete ususret tim danima. Živite slobodno. Tko želi život svoj sačuvati, izgubit će ga. Međutim, tko život svoj izgubi, taj će ga naći.

Živite slobodno od ovih stvari koje prolaze. Prolazi obličje ovoga svijeta. Ne navezujte se za toliko toga što nema trajnosti. Ne gradite svoj život na materijalnim dobrima koja su tako privremena. Neka vam ne oteža srce u proždrljivosti, pijanstvu i u životnim brigama. To sve traže oni koji ne poznaju mene. Vi budite slobodni od toga. Radite, gradite s ljudima dobre volje ovaj svijet. Ali gradite ga na temeljima ljubavi prema bližnjemu; gradite ga na vjeri. Neka temeljne vrednote vašeg srca budu neprolazne.

Sve drugo otkinite od sebe. Sve što vas veže uz vaše navike; što vas želi zarobiti mislima da imate pravo na svoj život i na materijalne stvari; ono što je tako prolazno: sve to ostavite. Gradite za one vrednote koje ne propadaju.

Tako ćete spremno dočekati Sina čovječjega. Ići ćete aktivno ususret njegovu dolasku. Tada vas taj dan neće iznenaditi, budući da ćete biti spremni.

Oduševite se za siromaštvo. Gradite svijet ljubavi u kojem neće biti nasilja. Taj će svijet postajati novo nebo i nova zemlja i bit će otvoren preobrazbi koja je nužna za kraljevstvo Božje."

Isuse, počinje novo vrijeme. Liturgijska je godina na početku. To je godina spasenja. Neka nam bude nova, neka nam bude na blagoslov. Otkrij nam tajne svoga kraljevstva. Daj da se naše srce oduševi za tebe, za ljubav.

2. nedjelja došašća: Isus treba u nama rasti (Lk 3,1-6)

Ovo je vrijeme čekanja. Isuse, i inače mi uvijek nešto čekamo. To je naša stalna situacija. Čekamo bolji život, čekamo diplomu ili mirovinu, čekamo radno mjesto ili mjesečnu plaću, čekamo dolazak pisma ili glas prijatelja. Čekamo svršetak rata i prestanak strahota. Čekamo mir.

Isuse, ovo je vrijeme čekanja. U ove dane imamo razloga da to čekanje još konkretnije izrazimo. Tako su hitne stvarnosti koje trebamo, kojima se nadamo. Ne vidimo ljudsko rješenje. Osjećamo sve više i više potrebu da zavapimo k tebi. Gospodine! Jer samo nas ti možeš spasiti, samo ti možeš učiniti da ljudi dođu k razumu. Od tebe, Isuse, očekujemo spasenje.

Zato. Isuse, želim da svoje iščekivanje usmjerim na tebe. Osjećam da mi ne preostaje drugo nego čekati tebe, ići ususret tebi. Čekam toliko toga, nabrajam ti toliko toga i nikad ti neću moći sve reći, a ti mi poručuješ da je dovoljno da dođem k tebi, da se sjedinim s tobom. Dovoljno je tebe naći. tebe dočekati. tebe imati. Ti si sve, ti si spasenje, ti si život. Zato mi ne preostaje ništa drugo nego imati tebe, dočekati tebe. Zapravo osjećam da svi mi svoju energiju utrošimo u iščekivanje brojnih stvari, a ni ne mislimo da si ti punina i da u tebi kraljevstvo Božje ispunja sve druge želje.

Ti. Isuse, svojim dolaskom premašuješ i ono što se mi usuđujemo moliti.

Ne bih htio zaboraviti, Gospodine Isuse, da je došašće i vrijeme tvoga čekanja. Sjećam se tvojih riječi: "Evo stojim na vratima i kucam... i čekam..." I ti čekaš. Ovo je i tvoje vrijeme čekanja na moj, na naš dolazak. Ovo je vrijeme kada i ti želiš dočekati trenutak kad će ti svatko od nas otvoriti vrata, kad će ti svako srce otvoriti svoje tajne, kad će ti svatko od nas reći da si dobro došao i da možeš zakraljevati u tim tajnama moga ljudskog bića. Htio bih, Isuse, skratiti dane tvoga čekanja, kako bih još jasnije osjetio da i ti skraćuješ dane moga iščekivanja, mojih nadanja i mojih stradanja. Dobri Isuse, dođi, jer između tebe i mene više ne postoji nikakva prepreka. Dođi, Gospodine Isuse, i neka se u ovim danima došašća dogodi istinski susret između tebe i mene, tebe i tvog sluga koji će tek tada osjetiti puninu spasenja što samo od tebe može doći. Neću više gubiti vrijeme u tolikim čekanjima na različite vrednote života. Želim život u svojoj biti, život u svojim dubinama! Želim tebe, Isuse! Želim susret s tobom! To je onda i Božić i tvoje rođenje i tvoj ponovni dolazak! To je onda spasenje!

Čekam, Isuse, tebe! Ne želim gubiti vrijeme u svakojakim željama i u receptima kojima bih htio utjecati na tvoju volju. Ti, Isuse, bolje znaš što meni treba nego ja. Ti, Isuse, bolje znaš što je za moje dobro nego ja! Zato, dođi, Gospodine Isuse, i ostvari svoje spasenje i svoj dolazak u ove moje dane. Neka te i moja domovina Hrvatska dočeka i prizna!

3. nedjelja došašća: Što nam je činiti? (Lk 5,10-18)

Gospodine, s Ivanom Krstiteljem bio si sigurno jako zadovoljan. On je vjerno tvoju prenosio poruku i pripravljaio ljude za tvoj dolazak. U tome je bio izravan i jasan. Ljudi su mu dolazili s temeljnim pitanjem: "Što nam je činiti?" Davao je svakome odgovor po kojem se taj mogao ponašati i živjeti. I mnogi su se opredijelili za život obraćenja i pokore i iščekivali su tvoj dolazak. Bez te pripreve. Isuse, riskiramo da te ne prepoznamo. da ne uočimo ono bitno.

Međutim, Gospodine, i pored Ivanovog pozivanja malo je ljudi kasnije krenulo za tobom. Malo se ljudi okrenulo k tebi i svoj život vezalo uz tebe. Bilo je tu tek nekoliko učenika koji su poslušali

Ivanov poziv i krenuli za tobom. Drugi te nisu tako jasno otkrili niti prepoznali.

I mi trebamo nešto učiniti. Svake godine o došašću taj se izazov ponavlja. Može se dogoditi da te ni mi ne otkrijemo u onom svjetlu u kojem ti želiš doći i pohoditi svoj narod. Moguće je da i mi propustimo životnu priliku. I nama je *nešto činiti*. To je program obraćenja, program novoga života, program promjene svega čime bismo mogli staviti u pitanje tvoj dolazak i svoju spremnost da te dočekamo.

Ivan je sve učinio za tebe, izložio se je, bio je vjeran svojim riječima, revnovao je za tvoj zakon, riskirao je i svoj život. Mučenički ga je za tebe darovao. On je zaista sve učinio! A ipak, on sam u svojoj skromnosti govori da nije dostojan ni da ti odriješi remenje na obući. Nije dostojan najponiznije službe koju je u ono vrijeme rob činio svome gospodaru. On te već prepoznaje u sili i slavi. Pokazao te je ljudima i svojim učenicima izgovaraj ući proročke riječi: "Evo Jaganjca Božjega!"

Mi još nismo sve učinili. Još nismo spremni. Možda te zato, Gospodine, niti ne prepoznamo kao Jaganjca Božjega, kao onoga koji je život svoj dao za nas, kao onoga koji nas je svojom prolivenom krvlju spasio od uništenja, od propasti. Možda zato jer ne činimo sve što možemo, ne otkrivamo te kao blagoslov i kao spasenje. Srce kao da nam je još uvijek zatvoreno za svu svjetlost i snagu kojom želiš obasjati naš život svojim otkupljenjem.

Isuse, što nam je činiti? Kršteni smo tvojim krštenjem. To je krštenje Duhom. Ivan govori i o krštenju ognjem. Je li zaista u nama, po tvojoj milosti, spaljeno sve što ne pripada tvom svijetu, što ne pripada kraljevstvu Božjem? Katkad se bojimo tog ognja kojim krstiš. Međutim, snagom tvoje Riječi na djelu je tvoj Duh Sveti kojim si ti sam bio pomazan i po kojem si ostvarivao svoja spasiteljska djela i svoje poslanje. To je sila Duha Svetoga koji se pojavio nad apostolima na Duhove u obliku ognjenih jezika. kao oganj, oganj ljubavi, oganj kojim ti, Isuse. izgaraš za sve nas.

Dođi, Gospodine Isuse. i spali tim ognjem sve što je u nama ustajalo. Nismo dostojni odriješiti remenje na tvojoj obući, Isuse! Još puno manje nego tvoj sluga Ivan. Ali, pouzdajemo se u snagu tvoje milosti, u silu kojom si nas obdario u trenutku krštenja. Vjerujem da snaga toga sakramenta i danas djeluje u našim dubinama i da je potrebno već ovog došašća otvoriti se toj milosti koja je duboko pohranjena u našoj duši. Dođi, Isuse. i spasi nas!

4. nedjelja došašća: Susret pun radosti (Lk 1,39-45)

Anđeo je došao k Mariji i upravio joj je pozdrav:

"Zdravo, Marijo, milosti puna! Gospodin s tobom!" Zdravo, ti koja si Bogu najdraža, ti koja si zamilovana od Gospodina!

Zdravo, Marijo, koja nikada nisi ni jednim grijehom Boga uvrijedila!

Zdravo, Marijo, koja si Bogom ispunjena!

Zdravo, Marijo, koja blistaš ljepotom samoga neba! Zdravo!

Raduj se, Marijo, i otvori se tajni Božje ljubavi. Onaj koji je neprestano u tvome srcu po tvom se predanju vjere želi nastaniti u tebi po neizrecivom daru neba.

Raduj se, Marijo, jer će tvoja radost biti hrana čitavome svijetu.

Raduj se, Marijo!

Ne boj se, Marijo, jer si našla milost u Boga!

Ne boj se tajne koja nadilazi ljudsku pamet, koju čovjek ne može shvatiti.

Ne boj se, Marijo, veličine Božje ljubavi.

Ne boj se, Marijo, Boga koji te je izabrao da po tebi ostvari planove svoje ljubavi.

Ne boj se, Marijo!

Našla si milost kod Boga. Bogu ti značiš radost. Bog ti se raduje. Bogu si tako neizrecivo važna da mu je drago kad te gleda, kad te vidi. Marijo, Bog je razlio svoju ljubav i u tvoje srce, na tvoje biće. Bog se usuđuje s tobom krenuti u pustolovinu ljubavi!

Ne boj se, Marijo, jer si našla milost kod Boga!

Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa:

"Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje!"

Blagoslovljena bila, Marijo, jer blagoslov nosiš svijetom. Gdje god stupi tvoja noga, razlijeva se blagoslov neba. Puna si Boga koji je tvoje srce, tvoju utrobu, učinio plodnim darom neba.

Blagoslovljena bila, Marijo, jer će se po tebi radovati svi naraštaji.

Blagoslovljen plod utrobe tvoje. To je izvor i tvog blagoslova!

Blagoslovljen bio Bog i neka bude slavljen i proslavljen u svima i na svakom mjestu.

Blagoslovljen bio Isus koji je htio boraviti pod tvojim srcem.

Blagoslovljen plod komu si ti darovala čitavo svoje biće i poslužila mu kao šator susreta.

Blagoslovljen taj plod koji će nahraniti svu glad čitavoga svijeta.

Blagoslovljena bila, Marijo, što si povjerovala Božjem glasniku, Božjemu glasu!
Blagoslovljena bila, Marijo, što si prihvatila službu ljubavi i slijedila glas srca.
Blagoslovljena bila za vjeru koja te je otvorila svemu što je Bog zamislio u planu spasenja.
Blagoslovljen Isus! Plod utrobe tvoje! Plod ljubavi tvoje!
Blagoslovljen Isus koji se udostojao roditi od Djevice, od tebe, Marijo, Bogorodice!
Blagoslovljen Isus, pravi Bog i pravi čovjek koji je svoje utjelovljenje povezao s tvojim srcem i tvojim tijelom i koji će tebe, Marijo, u svom daljnjem životu nazivati svojom Majkom!
Blagoslovljen plod utrobe tvoje!

Svojim si pohodom Elizabeti priuštila radost kakvu ona do tada nije poznavala, radost koja je preplavila njezino biće, radost koja je doprla i do ploda njezine utrobe. Osjetila je da je i dijete ispod njezina srca i u dubinama njezina tijela osjetilo prisutnost koja usređuje! Marijo, postala si izvorom radosti, uzrokom radosti. Marijo, uzroče naše radosti, moli za nas!

I mi te danas trebamo. Neka nam budu na blagoslov tvoja blizina, tvoja dobrota, tvoja predanost Bogu, tvoja vjera, tvoja čistoća, tvoja ljubav. Trebamo danas radosti više nego ikada, trebamo mira kao kruha.

Daj nam, Roditeljko i blagoslovljena među ženama, da ovog Božića upravo to dočekamo od tebe i od tvoga Sina! I bit će nam Božić lijep, i bit će nam Božić sretan!

Božić (polnoćka): Učini što je Bog učinio: postani čovjek (Lk 2,1-14)

Da su ljudi znali, Isuse, tko si ti; da su znali odakle dolaziš, da su znali kojeg si roda i podrijetla; da su znali da si ti Mesija, obećani novorođeni Kralj...

... svi bi ti otvorili vrata, svi bi te primili u svoj dom, ne bi se rodio u štali, nego u čistim domovima. Za tebe bi bilo mjesta u svakom svratištu.

Da su znali!

A na Dan suda ćeš govoriti: "Bijah gladan... bijah žedan... u tamnici bijah... bijah gol... bija bolestan... bijah stranac..."

Kada to, Isuse?

"Što god ste učinili jednome od ove moje najmanje braće, meni ste učinili! Što god niste učinili jednome od ove moje najmanje braće, ni meni niste učinili!"

Mi to znamo, Isuse! Znamo unaprijed jer si nam rekao. Zapisano je.

Oprosti, Isuse, što i danas moraš tražiti milosrdno srce da ti netko pomogne u bolesti i nevolji!

Oprosti, Isuse, za sve siromahe svijeta kojima ja ne mogu pomoći!

Oprosti, Isuse, za sve siromahe kojima sam mogao pomoći!

Oprosti, Isuse, što nisam siromah, jer bih tako bio slobodan i čist te sposoban da te prepoznam, da te vidim, da te susretнем.

Radujem se susretu s tobom u Riječi Božjoj! Vjerujem da je to sakrament ljubavi. Radujem se, Isuse, susretu s tobom u svetom kruhu. Vjerujem da je to sakrament tvoje žive prisutnosti.

Oprosti mi, Isuse, što se ne radujem dovoljno tvojem pohodu u bratu, bližnjemu. malenome: jer i u njima mi ti dolaziš. u njima bi htio doći do mene! Ne prepoznajem te tada kao sakrament tvoje dobrote. Ne prepoznajem, Isuse. da mi u takvim ponudama više daješ nego što ja mislim da od sebe otkidam! Jer za mali čin milosrđa daješ svega sebe.

Uvijek iznenađuješ svojim darovima i opravdavaš onu: Bog se ne da nadmašiti u ljubavi.

Isuse. dobro došao na ovaj svijet! Isuse, hvala ti što ostaješ na ovome svijetu i među nama.

Isuse. hvala ti što ćemo siromaha imati uvijek među sobom. Dobro si nam došao. Isuse!

Božić (zornica i danja misa): Darovani Bog (Lk 2,15-20; Iv 1,1-18)

Isuse, promatram te u jaslicama.

Kraj tebe je Marija, ponizna službenica Gospodnja. Čini sve što Bog od nje traži. Prepoznaje te kao dar s neba, ljubi te kao svoje rođeno dijete. Daj da te poput nje i mi znademo prepoznati kao čisti dar neba i da ti otvorimo srce kao najbližijem prijatelju.

Sveti Josip se najmanje spominje. A ipak on, pokrenut nebeskim nadahnućima, čini sve što je potrebno za tvoju sigurnost na zemlji. On ti čuva život od svih ugroženosti, on te hrani radom svojih ruku. Posveti, Gospodine Isuse, svaki naš rad i neka bude u službi ljubavi, tebi na slavu.

U svim jaslicama po našim crkvama uz tvoj lik otkrivam i dvije životinje. To su vol i magarac. Prorok Izaija govori: "Vol poznaje svog vlasnika, a magarac jaslje gospodareve - Izrael ne poznaje, narod moj ne razumije" (Iz 1,3). Daj, Isuse, da ja razumijem. Daj da te ja prepoznam. U liku djeteta krije se sva ljubav neba, krije se Gospodar svijeta. Želim ti se pokloniti u liku malenog djeteta i prepoznati te kao svoga Gospodara.

K tebi hrle pastiri. Priprosti ljudi. Vjeruju u anđele i u ukazanja. Služaju nadahnuća i nije im teško pokrenuti se. Oni nemaju što izgubiti. A poruka govori o nečem jedinstvenom. Kada su došli k tebi nisu se razočarali. Vidjeli su majku i dijete, vidjeli su Mariju i tebe. Bili su ushićeni, ispunjeni radošću. Svima su o tome govorili. Pastiri su tvoji siromasi. Siromašne nazivaš blaženima. Tim blaženstvom želiš ispuniti i nas, i mene. Daj, Isuse, da se uz tvoje jaslje i ja mogu prignuti,

sniziti, postati kao dijete. Daj da se znam radovati ljepoti jaslica, idili Betlehema. Daj da uz tebe, Isuse, koji si htio postati djetetom, i ja budem dijete. Ne dopusti da se pravim važan. Daj da vjerujem u jednostavnost tvoje ljubavi, u objavu Božju koja se daruje u tako običnom prizoru.

Isuse, promatram te u jaslicama.

Bespomoćan si, dijete si, upućen na druge. Tu su oni koji te najviše ljube. Želiš na taj način biti s nama u svemu jednak. Želiš s nama dijeliti siromaštvo i ugroženost života. Dobri Isuse, daj da te i ja tako mogu osjetiti, daj da od tebe naučim svu mudrost života. Ne mogu bez drugih, ne mogu bez svoje obitelji, bez zajednice, bez prijatelja. U konačnici, Isuse, ne mogu bez tebe.

Klanjam ti se. Daj da i ja mogu svima pripovijedati o tebi, o Božiću, o jaslicama i o malenosti.

Sveta Obitelj: Poziv na hrabrost života (Lk 2,41-52)

Isuse, rodio si se u vrijeme dok je Palestina bila okupirana i u teškim iskušenjima. Zato te molim:

Pomozi našoj domovini. U njoj je buktio rat. Ljudi su pogođeni grubošću takve situacije. Znam, Isuse, nisi ni svojim sunarodnjacima mogao pomoći na političkom i vojnom planu. Tu si bio tako slabašan i nejak. Ipak, pomoz nam onako kako će to za nas biti najbolje, kako je to tvoja sveta volja. Tvoja će pomoć za nas sigurno biti spasonosna.

Isuse, rodio si se u vrijeme kad je to bilo opasno za tebe. Herod te nije želio. Bio si nepoželjan. Htio te je uništiti. Zato si morao bježati u Egipat. Podijelio si sudbinu tolikih izbjeglica. Zato te molim:

Pogledaj na nevolju tolikih s kojima si htio dijeliti sudbinu. U našoj domovini ima još uvijek onih koji ne mogu na svoje ognjište. Budi im blizu. Pogledaj ih, Isuse! Svakog dana obilaze socijalne urede, karitativne centre, crkve i župne urede. Svakog dana traže pomoć i savjet. Isuse, budi im blizu i pomoz im. Neka nađu brojna otvorena srca koja će ih razumjeti, koja će im otvoriti svoja vrata, koja će im pomoći. Neka se što prije svi vrate na svoja ognjišta da bi mogli nastaviti svoj redoviti mirni život. Neka njihova žrtva bude kod tebe blagoslovljena te urodi plodom dobra i mira za našu domovinu. Pomoz im, Isuse!

Isuse, rodio si se u obitelji i među ljudima koji su zbog tebe trpjeli. Betlehem je zakukao od žalosti nakon tvog bijega u Egipat jer je Herod naredio masakr nad nevinim malim bićima toga grada. Htio je ubiti tebe! Toliki su stradali. Zato te molim:

I u naše vrijeme često slušamo ili čitamo o ubojstvima. Čovjek kao da postaje zvijer. Ljudi su naudili drugima, uništavaju se i pretvaraju se u neljude. Čovjek počinje uživati u mučenju i ubijanju drugoga. To je njegovo poniženje. Posebno se zauzmi za naš narod da u njemu više ne bude ubijanja nerođene djece. Isuse, budi nam blizu i spasi nas. Isuse, ne dopusti da se čovjek spusti tako nisko. Ne dopusti da ikada više bilo koji čovjek bude nasilno lišen života. Isuse, spasi nas od nas samih. Svima nam budi blizu.

Isuse, rodio si se u jednoj običnoj siromašnoj obitelji. Zato te molim:

Ne dopusti da siromaštvo i patnju smatramo prokletstvom. Ne dopusti da sve što trpimo bude izgubljeno. Daj da otkrijemo milost i blagoslov i u onome što nas osiromašuje. Ti si sam htio biti siromašan i blaženima si nazivao one koji su siromašni, one koji tuguju, one koji plaču, one koji trpe nepravdu, one koji su progonjeni. one koji tvore mir, one koji praštaju i koji su čista srca. Sve su to blaženici tvoga srca, tvoje ljubavi. Daj, Isuse, da shvatimo ljepotu i tajnu toga blaženstva. Daj da otkrijemo blagoslov nasilnog osiromašenja naše domovine tijekom ratnih godina, jer si nas time obogatio osobama, solidarnošću, ljubavlju, ljudima, bližnjima. Daj da se osjetimo obogaćeni poradi tvoga obećanja: jer onima koji te ljube sve okrećeš na dobro. Neka nas sve što trpimo vrati i približi tebi!

2. nedjelja po Božiću: Nastanio se među nama (Iv 1,1-18)

Bože, Oče svemogućí, postojiš ispred svega i u svemu. Stvorio si svijet. Na početku je bila tvoja Riječ, druga božanska osoba. Izgovorio si je da nastane sve što je nastalo. Što god vidimo, sve što promatramo, u svemu se krije tajna tvoje Riječi, tvoje stvarateljske volje. U svemu otkrivaš svoju dobrotu koju rasipno razdaješ svojim stvorenjima.

Ništa nije postalo slučajno. Iza svega se krije tvoja ljubav, tvoja volja. Izgovorio si svoju Riječ da postane sunce i more, zrak i voda. Sve što volim, sve o čemu životno ovisim proizlazi iz tvoje jedinstvene Riječi. Izgovorio si svoju Riječ i postao je čovjek, svaki čovjek, moj bližnji, moji najdraži i konačno ja sam. Po toj Riječi i u njoj sve je dozvano u postojanje.

Ništa nije slučajno. Sve je u planu tvoje ljubavi. A izraz te vječne ljubavi tvoga srca jest Riječ. Da bismo spoznali tebe, da bismo otkrili ljepotu tvoje ljubavi tvoja je Riječ tijelom postala. Utjelovila se da bi stanovala među nama.

Bože, Oče Riječi, Oče svega stvorenoga, hvala ti za jedinstvenu Riječ, za jedinorođenoga Sina tvoga. Po njemu i u njemu došao si k nama. U njemu si nam se objavio. Otkrivamo svu ljubav neba prema nama. U njemu si nas pozvao na zajedništvo božanske naravi. Postadosmo posinjena

djeca tvoje ljubavi. Imamo pristup k tvome srcu. Smijemo te zvati Ocem.

Po tvojoj Riječi dozvani smo u život. Po istoj utjelovljenoj Riječi preporođeni smo na nov život djece Božje. U krštenju smo iskusili dar novoga stvaranja. Izgovorene su riječi, imena osoba Presvetoga Trojstva, uz polijevanje vode i dogodilo se čudo preporođenja. Po Riječi kruh i vino postaju i danas tijelom i krvlju istoga Sina tvojega, Isusa Krista. Snažna tvoja Riječ djeluje i danas, stvara i čini sve novo, hrani ovaj svijet i uzdržava ga. Tvoja Riječ djeluje u nama i uzdržava nas na životu hranom živoga kruha.

Hvala ti, Bože, Oče svemogući, što si nas svojom Riječju pohodio i što nas njome neprestano susrećeš. Neka i naše riječi molitve i pouzdanja dopru do tvoga prijestolja i neka ih tvojoj dobroti prikaže tvoja Riječ, Sin tvoj koji sjedi tebi zdesna da nas zagovara.

Bogojavljenje: Gdje je novorođeni kralj židovski? (Mt 2,1-12)

Pokajnički čin na početku mise:

- Gospodine, koji si božanskim svjetlom rasvijetlio naše tmine: smiluj se!

- Kriste, koji nam obznanjuješ tajnu ljubavi Božje: smiluj se! - Gospodine, koji nas kao zvijezda vodilja vodiš k Bogu: smiluj se!

Molitva vjernika:

" U svojoj molitvi tražimo od Gospodina da zasine svim ljudima svijeta svjetlo njegove istine i života.

- Za Crkvu Kristovu: da u očima svih ljudi bude svjetlo koje rasvjetljuje ljudski život i zrači radost, ljubav i mir. molimo te...

- Za one koji ne vjeruju: da uz milost Duha Svetoga i vjernošću nas kršćana otkriju da je Krist Gospodin, a Crkva mjesto gdje se sabiru u jedno svi narodi svijeta. molimo te...

- Za sve ljude u nemirima i napetostima: da nestane rasizma i rastava brakova. nesporazuma i ratova, klasnih i nacionalnih suprotnosti, molimo te...

- Za sve koji vjeruju: da budu dovoljno ponizni te shvate da im je vjera nepotpuna i slaba i dovoljno hrabri da nastave svoje traganje za Bogom sa svom ustrajnošću. molimo te...

- Za ovdje sabranu zajednicu: da pročistimo svoje nakane te da se mi ovdje sada sabrani potpuno okrenemo Isusu. da se njemu klanjamo i da mu darujemo ono najbolje što imamo i što jesmo, molimo te...

" Gospodine Isuse, došao si nam objaviti: volja je tvog nebeskog Oca da se svi ljudi spase.

Usliši molitve koje ti upravljamo; učini nas dostojnima da sudjelujemo na tvom djelu spasenja. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Krštenje Gospodinovo: Ljubljena smo djeca Božja (Lk 3,15-16.21-22)

Gospodine Isuse, hvala ti za sve vode svijeta koje si posvetio u času kada si stupio u vodu rijeke Jordana i kada si dopustio da te Ivan krsti. Tim časom sve su vode oslobođene od svake nečistoće i primile su od tebe snagu i ljepotu novoga stvaranja.

Hvala ti za vodu koja je provrla iz tvog otvorenog Srca. To je voda tvog predanog života, voda koja je postala izvorom žive vode što struji u život vječni. To je voda od koje i mi crpimo nov, blagoslovljen život djece Božje.

Hvala ti za vodu s Jakovljeva zdenca. Bio si je žedan, ali si u svojoj žeđi uspio ponuditi ženi Samarijanki živu vodu. Tko nju pije više nikada neće ožednjati. Razotkrio si joj tajne sakramenta krsta. Otvorio si joj srce da žeđa za pravim vrijednostima.

Hvala ti za vodu što si je u Kani Galilejskoj pretvorio u dragocjeno vino, najbolje što su ga uzvanici te večeri kušali na svadbi. Ta je voda postala vinom. dragocjenim pićem na radost čovjeku. Tim čudom navijestio si čitavome svijetu neizrecivu preobrazbu - snagom tvoje ljubavi u tvom neprestanom darivanju svoga predanoga tijela i prolivene krvi u tajni euharistijske žrtve.

Gospodine Isuse, hvala ti za vodu kojom si i mene pozvao na nov život. Hvala ti za moje krštenje. Kada me je svećenik krstio. ti si me preporodio na nov život djece Božje. Hvala ti za dar sakramenta krsta i za sve ono što si mi time učinio i darovao.

Hvala ti za svećenika koji me je krstio u tvoje ime; hvala ti za roditelje koji su vjerovali te sam se mogao krstiti na temelju njihove vjere: hvala ti za kumove koji su podupirali vjeru mojih roditelja i preuzeli na sebe odgovornost za moj daljnji rast u vjeri: hvala ti za zajednicu vjernika kojoj sam pridružen po tom sakramentu vode i Duha Svetoga; hvala ti za to prvo oprostjenje grijeha. osobito oprostjenje onog najdubljeg i prvog, istočnog grijeha.

Gospodine Isuse. bio si kršten u Jordanu. A dok si se molio rastvorilo se nebo i sišao je na tebe Duh Sveti u tjelesnom obličju goluba.

Duh Sveti je pečat Očeve i tvoje ljubavi. To je neizbrisiv biljeg. Duh Sveti je i nama darovan u sakramentu krsta. Hvala ti za dar neizbrisivo utisnute ljubavi. Smijem živjeti u sigurnosti da me nećeš nikada prestati ljubiti, da me Otac nikada neće zaboraviti. Prva gesta tvog predanja nakon

krštenja u Jordanu bila je molitva. Molitvom si rastvorio nebo i tada se dogodilo čudo silaska Duha Svetoga i čudo odjeka nezaboravnog glasa: "Ti si Sin moj. Ljubljeni! U tebi mi sva milina!"

Nauči me moliti kao što to i priliči djetetu nebeskog Oca!

2. nedjelja kroz godinu (Iv 2,1-12): Prvo znamenje

Gospodine Isuse, nalazimo te u svim ljudskim situacijama. Blizu si ljudima u žalosti i bolesti. U današnjem evanđelju otkrivamo te usred radosnog događaja, na svadbi u Kani Galilejskoj. I ti želiš s prijateljima koji su te pozvali podijeliti taj radosni trenutak. Okružen si svojim učenicima, a tu je i tvoja majka Marija.

Ovo je tvoj prvi izlazak u javnost. Raduješ se ljudskoj radosti. Ne želiš da ta radost bude pomućena, da bude narušeno svadbeno raspoloženje. Zato si i došao na ovu svadbu. Svatovi su smatrali da će im biti ljepše ako i ti budeš s njima. Još ni ne znamo prave razloge zbog kojih si se ti zatekao u Kani Galilejskoj. Međutim, gledajući iz naše današnje situacije smijemo o tome i drukčije razmišljati.

Ti si, Isuse, na toj svadbi i radi nas. To je zapravo tvoja svadba. Pored mladenaca koji se spominju, ti si zapravo jedinstveni Zaručnik svoje Crkve, Zaručnice. Mi te smijemo prepoznati kao ljubljenog Zaručnika koji svoj život posvećuje za svoju Zaručnicu u svim vremenima, u svakom njezinu članu. Ova je svadba zapravo predznak one jedinstvene svadbe gdje će se Jaganjac i Zaručnica na neizreciv način susresti u sigurnosti vječnog zagrljaja. To je vizija nebeske svadbe.

Međutim, prepoznamo te, Isuse, i kao onoga koji je prisutan kod svake svete mise. I sveta misa je svadba, gozba ljubavi, mjesto neizrecivog susreta. Ona je to u znaku, ali nije li svadba u Kani Galilejskoj prvo znamenje tog susreta, takve radosti? Tako nam evanđelist Ivan svjedoči. Ti si pred učenicima na toj svadbi učinio prvo znamenje i povjerovali su u tebe tvoji učenici.

U svakoj se misi događa pretvorba. Ovdje je u Kani od vode postalo vino. Učinio si čudesan znak svoje ljubavi i pažnje prema mladencima. Izvukao si iz neprilike njih same i sve one koji su ih voljeli. Na svadbenom stolu, zbog tvoje *intervencije*, nije ponestalo vina radosti. Trebalo je samo "učiniti sve što ti kažeš". Taj nam

je *recept* dala tvoja majka Marija. Kad se čini sve što ti kažeš, osigurana je radost i punina života na svim stolovima i gozbama ljudskog zajedništva. Gdje god se ljudi okupljaju u tvoje ime, ondje neće ponestati vina radosti. Ta je preobrazba, pretvorba vode u vino, bila neizreciva. Darovao si sustolnicima "najbolje vino". To je vino tvoje ljubavi.

Kod svake mise događa se pretvorba. Za tim stolom otajstvenog zajedništva ljudi međusobno i zaručničke zajednice s tobom, svojim Zaručnikom, ti uvijek iznova vino ljudskog truda pretvaraš u dar svoga života, u dar svoga predanja. Ono postaje tvojom.

krvlju. To postaje sakrament, tj. čudesan znak tvoje prisutnosti. Ono u Kani bio je samo prvi "znak", znamenje koje je učenike navelo da povjeruju. Ovo kod svete mise je stvarnost tvoje neizrecive ljubavi koja nam se daruje u znaku, u sakramentu tvoje Zaručnice Crkve.

Hvala ti, Isuse, za onaj znak, koji postaje znamenom tvoje stvarne prisutnosti. Ona je i nama danas darovana. Smijemo te prepoznati i uživati u radosti današnje svete mise.

3. nedjelja kroz godinu (Lk 1,1-4; 4,14-21): Isus je naša sloboda

Isuse, na tebi je Duh Gospodnji. Očitovalo se to već kod tvoga krštenja na Jordanu. U vidljivom je obliku goluba Duh Sveti sišao nad tebe. Tako su te mogli prisutnici prepoznati kao Pomazanika Gospodnjega. To znači da si ti Krist, tj. Mesija, očekivani Spasitelj svijeta. Danas ti i mi dolazimo puni povjerenja.

Siromašni smo, Gospodine. Pune nas svakojakim vijestima. Opterećeni smo izjavama i obećanjima. Nitko nam, međutim, ne može osigurati spasenje, potpuno otkupljenje i život u punini. Ti nam dolaziš kao blagovjesnik. S tvojih usana teče najljepša riječ koja srce ispunja radošću. Dolaziš samo onima koji su spremni čuti takvu vijest. Očisti nas, i isprazni, Gospodine Isuse, od svega čime nas pune moćnici ovoga svijeta i daj da nam srce bude dovoljno siromašno i potpuno čisto za tvoju Blagu vijest.

Sužnji smo, Gospodine, vlastitih ideologija, različitih navika kojima robujemo. Sužnji smo porocima i strastima koje nam ne dopuštaju da osjetimo unutaraju slobodu. Sužnji smo vlastitog uvjerenja da ne možemo biti bolji, da smo preduboko potonuli. Došao si, Gospodine, proglasiti sužnjiima oslobođenje. Onda je to obećanje koje se i nas tiče, nada od koje očekujemo novi život.

Došao si vratiti vid slijepima. Bilo je mnogo onih kojima si, Gospodine Isuse, za svoga zemaljskog života vratio vid. Bilo je čak slijepih od rođenja. Ti si na njih položio ruku i oni su progledali. I svi su se divili. Međutim, farizejima govoriš da su i oni slijepi. To je sljepoća duha, srca. To je tvrdoća koja ih zatvara za tvoju riječ. Isuse, i mi smo katkada zaslijepljeni vlastitim nazorima i uvjerenjima. Često ne želimo mijenjati svoje poglede. A ipak ne vidimo dobro. Često ne prepoznamo svijet onako kako ga ti gledaš, ne vidimo ljude kako ih ti vidiš. I nama je potreban vid. Vрати nam pravi vid kojim ćemo moći ispravno gledati. Daj da prepoznamo u svojoj sredini

tebe, izvor svakog svjetla.

Gospodine, pusti na slobodu potlačene. Posebno te molim, Gospodine, da pustiš na slobodu sve koje smo mi zarobili, kojima mi ne dajemo slobodu. Ima puno zarobljenih srdaca, imamo puno krutih stavova o ljudima oko nas, a koje ne želimo mijenjati, ima osoba o kojima imamo krivo mišljenje. Oni su u nama zarobljeni. O mnogima mislimo da se više ne mogu promijeniti. Mi im ne dopuštamo slobodu promjene i oprostjenja. Pusti, Gospodine, na slobodu sve potlačene u nama samima i daj da u srcu osjetimo čistoću i mir.

Proglašaj, Gospodine, godinu milosti! Čekamo da se u našoj domovini dogodi konačan i pravedan mir i da nastupe godine blagostanja. Od tebe očekujemo pomoć. Očekujemo godinu tvoje milosti. Neka dođe što prije ta godina milosti kad više neće biti zlobe ni laži, kad se više neće činiti zlo bližnjima i kad će među ljudima zavladati mir i ljubav. Neka dođe godina milosti i oprostjenja. Neka dođe jubilarna godina sveopćeg pomirenja među ljudima. Neka dođe, Gospodine, kraljevstvo tvoje!

4. nedjelja kroz godinu (Lk 4,21-30): Teško je biti prorok

Isuse, Nazarećani misle da te poznaju. Zato i ne očekuju puno od tebe. Ti si za njih sin Josipov, sin tesarov. Dijete iz obrtničke obitelji. To je za njih i prva prepreka prihvaćanju Riječi. Čude se, doduše, kako lijepo govoriš, ali nisu spremni poslušati što govoriš. Izgledaš im kao neko čudesno dijete, ali ne misle da bi to trebalo utjecati na njihova shvaćanja i na njihove navike.

Nailaziš. Gospodine, na ono što često ometa naše međuljudske odnose. I mi se katkada slično ponašamo. Važno nam je tko nam što govori. Ako je to netko iz naše blizine, netko koga dobro poznamo, ako mu poznamo i slabosti i ograničenosti, nismo spremni prihvatiti njegovu objektivnu poruku.

Nazarećani očekuju da se ponašaš prema njihovim očekivanjima. Nisu spremni prihvatiti tvoj program života, ali žele vidjeti neko tvoje čudo. Već se pročulo da si u drugim gradovima učinio puno čudesa. Mnogi svjedoče o tvojoj ljubavi kojom si slijepe ozdravio, hrome izliječio. Takvo nešto bi Nazarećani rado vidjeli. Međutim, ti si ih. Isuse. u tome razočarao. Ne želiš postupati prema željama svojih slušatelja. Ne želiš se prikloniti ljudskim očekivanjima. Za tebe je uvijek bilo najvažnije činiti ono što od tebe očekuje tvoj nebeski Otac. To je pravilo tvoga života, to je polazište za sve tvoje postupke.

To te skoro stajalo glave. Postao si kamen spoticanja. Točno onako kako je to preokupao starac Šimun kad si kao malo dijete bio donesen u hram. Kad se ne ponašaš kako to ljudi očekuju, onda te ne prihvaćaju. Postaješ nepoželjan. Nakanili su te ne samo istjerati iz svoga grada, nego i strmoglaviti s litice da pogineš. Već ti rade o glavi. Zanimljivo je da ti u kronici Lukina evanđelja zapravo tvoji sumještani prvi rade o glavi. I kasnije ćeš smetati mnogima i kovat će planove kako da te maknu s puta. Bit će to oni drugi kojima jednako tako nisi odgovarao.

Dobri Isuse, danas je za tebe još teža situacija. Danas te svatko od nas može maknuti s puta, odstraniti, udaljiti od sebe. To se događa svaki puta kad si nam težak, kad nismo spremni prihvatiti tvoj nauk, kad nam smetaš u planovima i nakanama za koje znamo da nisu u skladu s tvojom voljom. Svatko te tako lako može istisnuti iz svoga srca. Događa se to bez buke na stotine načina. Nisi poželjan ni nama kad nam govoriš ono što nama ne odgovara. Mnogo puta smo pomislili da smijemo zaboraviti na neke tvoje riječi koje govore o praštanju i o ljubavi prema neprijateljima. Pomislili smo da se te riječi mogu preskočiti zbog težih okolnosti koje nas prate. Katkad te ne razumijemo kad nam šalješ osobe u kojima bismo trebali prepoznati tebe. Težak si nam u nekim najbližim osobama i nismo spremni nesebično ljubiti.

Hoćeš li i danas morati otići? Hoće li se čak ponoviti drama Nazareta tako da te koji puta nasilno udaljimo iz svoje sredine? Ne dopusti to, Isuse! Ti znaš da bez tebe ne možemo živjeti.

5. nedjelja kroz godinu (Lk 5,1-11): Čudesan ribolov

Učitelju, Isuse!

Svi su se divili tvojoj riječi. Poučavao si mnoštvo. Znao si dotaknuti u ljudskim srcima ono što ih može ohrabriti i utješiti. Ti nisi učitelj kao drugi kojima je stalo samo da privuku što više učenika, da okupe oko sebe ljude. Ti želiš obogatiti čovjeka istinom.

Zato mi je uvijek žao, Isuse, kad te uspoređuju s drugim učiteljima i ideolozima. Ti nisi učitelj u nizu mnogih drugih. Ti si u punom smislu riječi Učitelj. Samo ti imaš riječi života vječnoga. Tvoja je riječ čista od svake sebičnosti i pruža čovjeku svjetlo za život u vremenu i vječnosti. Ti si jedinstveni Učitelj. Svojom riječju spašavaš narod i prosvjetljuješ sve koji žive u tami. Ti to možeš biti, budući da si ti Jedini i imaš punu istinu. Stalo ti je do toga da svaki čovjek prihvati istinu i život. Ti si se zato i rodio i došao na ovaj svijet. Smatraš to važnijim i od samog svog života.

Pošto si ljude nahranio svojom riječju, želiš na poseban način biti prisutan i među svojim budućim učenicima. Izabrao si Petrovu lađu. Iz nje si govorio mnoštvu, u njoj si susreo Petra. Zašto baš njega, Isuse? Zašto baš takvog čovjeka koji se znao *zapaliti*; ali koji je znao i okrenuti leđa? Stavljáš ga pred prvu kušnju. Treba krenuti s lađom onamo gdje je more duboko i usred

dana baciti mreže za lov. To je za ribara Petra besmisleno. Noć je vrijeme kad se lovi riba. Danju se to ne radi. Otuda i razumljiva Petrova opaska: "Svu noć smo se trudili i ništa ne ulovismo!"

Htio bih i ja pristupiti tebi, Gospodine, sa sličnim prigovorima. Već se dugo molim, a još se ništa nije dogodilo. Dulje vrijeme nastojim otkloniti jednu pogrešku i slabost, ali mi ne uspijeva. Pokušao sam sve da bih izbjegao svađu, ali mi ne ide. Nastojao sam se svim silama otrgnuti od grešne navike, ali mi ne polazi za rukom. Gospodine, toliko smo se trsili i ništa!

Međutim, Petar dodaje riječ koja izražava povjerenje: "Ali na tvoju riječ bacit ću mreže!" Da, Učitelju, na tvoju riječ. Možda smo se do sada trsili vlastitim snagama, nošeni svojim umijećem, svojim razumom. Možda smo računali samo na svoje sile. Odsada ću to činiti na tvoju riječ, nošen tvojom blizinom i čudesnom snagom. Tebi ništa nije nemoguće. Rasprši, Isuse, sve naše sumnje. Uzmi naš umor i klonulost. Uzmi, Gospodine i Učitelju, sva naša razočaranja koja nas katkad sputavaju i vode u besmisao. Daj da sve činimo oslanjajući se na tvoju riječ. Petar je doživio čudo. Neka se i nama dogodi isto. Samo nas čudesna snaga tvoje ljubavi može izdići iznad svega onoga što nas zarobljava u okove očaja i besmisla. Na tvoju riječ, Isuse, moguće je pobijediti zlo i mržnju. Na tvoju riječ moguće je izdići se iznad vlastitih ograničenosti i započeti nov život. Na tvoju riječ moguće je da i mi postanemo prikladni za ribare tvoga kraljevstva. Ako nas trebaš, Gospodine, evo nas! Ti možeš od grešnika učiniti apostola.

6. nedjelja kroz godinu (Lk 6,17.20-26): Blago vama

Gospodine, blaženim nazivaš siromašne.

To znači da ništa nemamo. Sve smo primili od tebe kao Stvoritelja. Zato i ne smijemo ništa tako posvojiti da to smatramo svojim posjedom. Sve je dar. Sve nam je povjereno kao upraviteljima tvojih darova. Čak i sam život. Zato nije potrebno misliti da se moram potvrdivati. Dovoljno se potpuno predati tvojoj ljubavi i tada mogu osjetiti da sam uvijek iznova prihvaćen.

Isuse, želim se pred tobom pitati o čemu ja tako jako ovisim? Što mi je toliko dragocjeno da to ne želim izgubiti? Na što se jako oslanjam? Jesu li to moje mogućnosti, moje nadarenosti, moje ljudske veze?

Pozivaš me da se odrekнем svega. Pozivaš me na potpuno siromaštvo. Želiš da, poput zadnjeg siromaha, budem otvoren da sve primim. Želiš da kao takav nemam nikakvih zahtjeva, ne tražim nikakvih prava. Želiš, Isuse, da budem pred tobom čist i slobodan. Otvaram ti svoje ruke. One su prazne. Ništa ne drže ljubomorno za sebe. Samo ako su pred tobom prazne mogu biti spremne prihvatiti tvoje darove. Otvaram ti svoje srce. Tek kad bude siromašno bit će sposobno prihvatiti tebe.

Pomogni nam, Isuse, da se odreknemo sebe. Daj nam mudrosti Evanđelja da bismo se lišili prividnih bogatstava ovoga svijeta. Ne dopusti da drhtimo nad jadnim i nesigurnim stvarima i da stoga previdimo neizreciva dobra koja si pripravio onima koji te ljube.

Samo ako smo siromašni možemo biti sasvim maleni pred Ocem na nebesima. Daj nam, Isuse, taj duh siromaha da bismo mogli imati neizrecivo iskustvo Oca na nebesima. Daj nam evanđeosku hrabrost da dopustimo Ocu da nas prigrlji i nosi. Samo tako predani postat ćemo dionici milosti djetinjstva Božjega. Tada ćemo razumjeti i tebe koji ni u najtežim trenucima ne prestaješ biti potpuno predan volji onoga koji te je poslao.

Samo potpuno siromašni moći ćemo bez straha promatrati ljude oko sebe. Budemo li siromašni nećemo imati razloga bojati se da će nas netko prevariti ili orobiti. Svi će nam ljudi biti kao braća. Siromaštvo će nas osposobiti za tu ljubav na koju pozivaš svoje učenike.

Isuse, daj da otkrijemo ljepotu i blaženstvo siromaštva. Blago siromasima jer na poseban način slijede tebe na putu predanja i ljubavi. Duhom siromaštva otkrit ćemo neizrecive Božje darove, otkrit ćemo da smo obdareni ljubavlju, otkrit ćemo da nam je i život dar. Ti si, Isuse, odabrao siromaštvo da bi ga mogao i nama objaviti i darovati. Pozvao si nas da te u tome slijedimo.

7. nedjelja kroz godinu (Lk 6,27-38): Ljubite!

Isuse, pozivaš i nas danas, kao što si zvao i svoje učenike:

"Ljubite! Ljubite svakog čovjeka, sva stvorenja, sve oko sebe. Neka ljubav bude u srcima vašim. Ljubite i sebe. Prepoznajte se u svjetlu moje ljubavi. Dragocjeni ste u mojim očima. Budite dragocjeni i pred vlastitim pogledom. Ljubite prijatelje, ali isto tako i neprijatelje. Ljubite jednostavno zato što ste stvoreni za ljubav i da ljubite svoje bližnje. Neka vaša ljubav ne bude ograničena. Ne ljubite samo one koji vas ljube, koji su vas zadužili, od kojih očekujete nagradu.

Nosite svijetom moju ljubav. Ne obazirite se ako vas svijet mrzi. Uvijek će biti ljudi koji vas neće prihvaćati. Bit će i onih koji će vas mrziti. Ne dajte se pobijediti njihovom mržnjom. Činite dobro. Vaša ljubav neka ne bude samo u riječima i osjećajima. Neka bude djelotvorna. Ja sam vam predao Duha svoje ljubavi. Neka on i u vama bude jači od svake mržnje svijeta. Neka bude jači od svakog neprijateljstva. Vaša ljubav neka bude djelotvorna. Ne zadovoljite se time da samo pasivno podnosite napadaje mržnje ljudi oko vas. Pobjeđujte ljubavlju. Neka svaka mržnja bude u vama i oko vas do temelja poražena. Zato onomu koji te udari po jednom obrazu pružite i drugi.

Ne bojte se. Nećete izgubiti obraz. Shvatit ćete da ljubav pobjeđuje. Ako vam tko otima gornju haljinu, ne uskratite mu ni donje. Ne bojte se, nećete ostati goli.

Na ovom svijetu ima puno proklinjanja. Ljudi često jedni drugima u lice, ili iza leđa, izražavaju zle želje, proklinjanja. To je širenje zla, to je propast ovoga svijeta. Vi, naprotiv, blagoslivljajte. Blagoslivljajte sve i neprestano. Na poseban način blagoslivljajte one koji vas proklinju, koji o vama zlo govore, koji vam žele zlo. Pretecite ih blagoslovom. To će u njima zakočiti svako djelovanje zla i Zloga. Otkrijte svijetu svu snagu blagoslova. Neka blagoslov moga križa i mojeg uskrsnuća proдре u dubine ljudskih srdaca.

Molite za one koji vas zlostavljaju. Znam da nije lako, ali drugog puta nema. Ako 'vraćamo istom mjerom, i vama će se tako odmjeriti. Međutim, ako vraćate mojoj mjerom, primit ćete stostruko već na ovom svijetu, a na drugom život vječni. Zato molite za sve, ali osobito za one koji vam čine zlo."

Isuse. ti si prvi krenuo tim putem. Ti si bio sama ljubav. Ljubio si dokraja i nisi dopustio da tvoja ljubav bude ičim sputana, igdje ograničena. Tvoja je ljubav pobijedila. Trebao si za tu pobjedu ljubavi podnijeti sramotu križa. Nama je danas križ znak ljubavi. To je govor kojim si uvjerio svijet da je mržnja pobijeđena. Na križu si molio za one koji su te raspeli. S križa si blagoslovio cijeli svijet koji te je tako okrutno zlostavio. Daj nam, Isuse, snage i jakosti da krenemo za tobom i da te u svemu tome slijedimo. Upravo onako kako nam progovaraš u svome evanđelju.

1. korizmena nedjelja (Lk 4,1-13): Isusove i naše kušnje

Prva kušnja: Pretvori ovo kamenje u kruh!

Isuse, unatoč svojoj gladi nisi pristao na ovaj izazov. Ne želiš svoju božansku moć sebično okrenuti na čudesno ugađanje sebi. Ti ćeš umnožiti kruh, ali samo kad to bude potrebno drugima, mnoštvu u pustinji. Tada ćeš tisuće podariti kruhom i ostatak će ga na pretek. Međutim, kad to isto mnoštvo bude u kušnji da te potraži samo zato jer si im tako lako namaknuo kruha, bit ćeš razočaran njihovim sebičnim nakanama.

Rekao si, Isuse, da čovjek ne živi samo o kruhu. Da je tvoja riječ temelj svakog života. Htio bih otkriti tu tajnu života. Petar, tvoj učenik, jednom je to rekao s vjerom i ljubavlju: "Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!" (Iv 6,68).

Da, Isuse, ti imaš riječ života! Tvoja je riječ istina. Ne dopusti da se zarobimo traganjem za materijalnim sigurnostima i da pritom zaboravimo tvoju riječ. Oslobodi nas od jednostranog zgrtanja sredstava za zemaljski život. Ne dopusti da neprestano oslušujemo glas onoga koji neće nikada prestati kušati čovjeka.

Druga kušnja: Dat ću ti sve, ako se meni pokloniš!

Isuse, čudim se što se đavao usudio ovako nastupiti. Vjerojatno je ovo njegov očajnički pokušaj. Tebi koji imaš sve, tebi od kojega je sve i po kome je sve, on nudi slavu ovoga svijeta!

Ali, Isuse, ono što nije uspio kod tebe, uspijeva kod mnogih od nas. Zar nema među nama toliko zarobljenosti novcem i vlašću? Zar nije čovjek, nažalost, radi bolje zarade i više novca sposoban staviti na kocku vlastito poštenje, potisnuti svoju savjest, pogaziti ljubav prema bližnjemu? Zar nisu toliko sposobni da u borbi za vlast zgaze svoga protivnika i da se pritom služe i nečasnim metodama? Mnogo su nam puta novac i vlast božanstvo, odnosno idol. Trebamo novac, ali u službi života i ljubavi. Treba među ljudima postojati organizirana vlast, ali kao služenje. Nikako drukčije! Zato, Isuse, kad sami ne možemo, ti nas spasi!

Treća kušnja: Baci se s vrha hrama; ne boj se!

Divan si i jasan, Isuse! Đavao te želi potaknuti da provjeriš jasno koliko te Otac ljubi, koliko si na njegovu dlanu! Međutim, tebi je jasno: ti si Sin Božji i Bog je neprestano Otac. U njegovoj si ruci, kao što smo po tebi i mi na njegovu dlanu. Tebi za to ne treba dokaza, budući da je svaki dan, svaki čas znak te neizrecive ljubavi Božje. Ti ne želiš iskušavati Gospodina!

Oprosti nam, Isuse! Mi ga tako često iskušavamo. Često sumnjamo je li nas Bog ljubi. Htjeli bismo svakog dana neke čudesne i opipljive dokaze njegove ljubavi. Htjeli bismo dokaze za ono što se ne da dokazati, nego samo iskazati! Oprosti nam za tu skriven u želju kojom i mi katkad u nekim svojim neumjesnim pustolovinama još uvijek očekujemo da se tada Bog iskaže!

2. korizmena nedjelja (Lk 9,28-36): Gledati u svjetlu uskrsnuća

Bože moj. danas te molim za preobraženje. Zadivljen sam pred tajnom tvoga lica, tvojih bijelih haljina, tvoje slave. Zajedno s Petrom i ja bih htio ostati u tom prizoru i jednostavno uživati u tvojoj blizini. Isuse. dobro mi je biti ovdje, dobro mi je biti uz tebe. Tu sam siguran. Ne bojim se ničega. Divno je osjetiti tvoju slavu, tvoju dobrotu, tvoju pobjedu nad svime što čovjeku prijete.

Znam, Isuse, da je to zasada nemoguće. Potrebno je stajati čvrsto na ovom tlu, na ovoj zemlji. Život ima svoj tijek i svoju logiku. Ne mogu pobjeći od stvarnosti. Kao što su se Petar, Ivan i Jakov morali spustiti sa svete gore Tabora, tako to i od nas tražiš. Ipak, molim te, Gospodine, da mi pomogneš da bih tajnu preobraženja mogao trajno nositi u svojoj duši i da bi svjetlo preobraženja

moglo raspršiti svaku tamu neposrednog svakidašnjeg života u njegovom negativnom, crnom izdanju.

Molim te za preobraženje ondje gdje se ono zaista može dogoditi. Promijeni Isuse, moje misli. Neka postanu misli optimizma i nade. Ne dopusti da crne misli usmjere moje djelovanje, da me zaustave u životnim planovima. u nastojanju oko dobra. Promijeni me u tom dubokom prostoru gdje se u meni rađa dobro i zlo. To moraš preobraziti, podići na razinu svojih spasiteljskih misli. Preobrazi mi. Gospodine, pogled. Često gledam crno, negativno. Često u ljudima oko sebe vidim samo loše stvari. Često ni na sebi ne vidim ništa dobra. kao da mi je pogled zarobljen negativnim sadržajima. Očisti moje oči, moj pogled i preobrazi me da bih mogao sve dobro vidjeti.

Molim te. Gospodine. uđi u događaje svakodnevnog života. Molim te za preobrazbu svijeta u meni i izvan mene. Najprije pročisti moju nutrinu. Vjerujem da to možeš učiniti odmah, da je to tajna vezana uz moju otvorenost tvome pohodu, da već danas možeš u meni ozdraviti bolesnu sliku svijeta. Svijet nije samo prostor zla, nego je i tvoje stvorenje, nosi pečat tvoje ljubavi. Pored svega što u tom svijetu negativno doživljavam, vidim, čujem, to je ipak remek-djelo tvoje ljubavi.

Nadalje, Isuse, molim te da preobraziš i svijet izvan mene: svijet rata pretvori u svijet mira. svijet mržnje preobrazi u svijet ljubavi. Svijet straha preobrazi u svijet sigurnosti i povjerenja! Svijet očaja i beznađa ispuni sigurnom nadom koja od tebe dolazi! Učini čudo svoga preobraženja i danas, da bi se, barem u nekim blagoslovljenim trenucima, razlila svjetlo i sjaj tvoga lica na ovaj svijet u kojem mi živimo. Tada će biti manje mraka, manje straha, manje mržnje. manje zla. Pohodi nas, Isuse!

3. korizmena nedjelja (Lk 13,1-9): Život je plodan za vječnost

Gospodine, k meni ne dolaziš samo tri godine, kao što si dolazio podno neplodne smokve, nego puno više godina. Ne znam kakve ti plodove mogu pružiti. Možda i k meni uzalud dolaziš nadajući se plodovima vjere i obraćenja, plodovima bratske ljubavi i života za druge.

Ne mogu ti govoriti o plodovima obraćenja. Možda je to još tako daleko. Jer znam, Gospodine, kad se obratim, kad se potpuno okrenem k tebi, tada ćeš ti biti prvi u mojem životu, tada ćeš biti voditelj moga bića, tada ću činiti samo ono što se tebi sviđa.

Kad se obratim, tada ću imati više vremena za tebe, tada ću znati da biti s tobom, boraviti s tobom. moliti se, razmišljati nad tvojom riječju nije gubitak vremena, nego dobitak, vrijeme koje je istinski *unovčeno* u prave stvari. Kad se obratim, Gospodine, neću toliko strepiti nad sobom, nad svojim svakodnevnim životom, svojim planovima i svojim materijalnim interesima. Bit će to sve prisutno, ali ne toliko važno da može potamniti život s tobom.

Kad se obratim, onda ću, Gospodine. znati da si ti živi Bog, da si prisutan, da me gledaš, da ti je stalo do mene; onda će i meni biti do tebe i cijeli će moj život *procvasti*:

Zato ti još ne mogu govoriti o plodovima obraćenja.

Korizma je. Molim te, Gospodine, počekaj još ove godine; pričekaj do žetve i sazrijevanja; potrudi se još malo sa mnom. Hvala ti za sav trud i mar kojim bdiješ nada mnom.

Imaj još strpljenja i nemoj posjeći biljčicu koja tako sporo raste i koja tako škrto donosi plodove. Počekaj me još ove godine, Gospodine!

Želim, hoću, stalo mi je do toga da te ne razočaram. Želim da se nahraniš na mojim plodovima. Želim da se nasitiš od onoga što si stavio u moje biće; želim da utažiš žeđ sokovima ljubavi i dobrote u meni.

Obrati me ti, Gospodine, da se obratim! Pomozi mi na ovom putu korizmene pokore i daj mi snage da promijenim svoj život! Želim da Uskrs bude istinski susret s tobom!

4. korizmena nedjelja (Lk 15,1-3.11-32): Sve moje tvoje je

Oče, sagriješih!

Sagriješih, jer sam mislio da je moj život sputan dok se nalazim u tvojoj kući, pod tvojim okriljem. Sagriješih, jer sam mislio da je pravi život negdje daleko od tebe, u nekom drugom gradu, u nekoj dalekoj zemlji. Sagriješih, jer sam mislio da me tvoj zakon sputava i da je pravi život u razuzdanosti i puštanju maha svim strastima. Sagriješih, Oče, jer sam tražio dio dobara koji me ide, a ti si uvijek bio spreman dati mi sve!

Oče, sagriješih!

Sagriješih, jer sam ti prigovorio da mi ništa nisi pružio, da mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima provešelim! Oče, sagriješih jer sam se ljutio kad si oprostio mojem bratu, kad si mu sve oprostio; jer si spreman uvijek svima oprostiti, a meni se čini da to nije pametno niti uputno. Oče, sagriješih, jer sam pomislio da svojim praštanjem drugima činiš nepravdu meni i zakidaš moja prava! Oče, sagriješih, jer nisam shvatio da je taj tvoj sin u isto vrijeme i moj brat. Oče, sagriješih, jer duboko u sebi ipak mislim da je moj rasipni brat *proživio* svoj vijek, a ja sam ostao prikraćen za ta iskustva. Sagriješih, jer sam mu zavidio na onome što nije život, što je bijeda, što vodi u smrt.

Oče, sagriješih, jer nisam htio poći za stol zajedno sa svojim

bratom i dijeliti s tobom radost povratka!

Oče, oprosti!

Oprosti meni, svom rasipnom sinu!

Oprosti meni, svom zavidnom sinu!

Oprosti mi zbog mojih bijednih lutanja i raspuštenosti! Oprosti mi kad u tvojoj brizi za moje dobro vidim samo

okove i sputanost!

Oprosti mi!

Nisam dostojan zvati se sinom tvojim, ali primi me! Oprosti, jer mi se to može i sutra dogoditi!

Ne uskrati mi svoga milosrđa i sigurnosti da uvijek imam Oca

koji me čeka i dom u koji se mogu vratiti!

Oče, hvala ti što si dobar!

Hvala ti što si milosrdan!

Hvala ti što si Otac!

5. korizmena nedjelja (Iv 8,1-11): Ja te ne osuđujem

Isuse, ova žena iz evanđelja imala je tu nesreću da je uhvaćena u preljubu. Možda joj to nije bio prvi prekršaj i grijeh, ali ovaj puta je uhvaćena i privedena pred sudište. Dovedena je pred tebe kao da je neko čudovište, ne prepoznaje se u njoj osoba; to je *neka, ona*, neodređeno biće kojem treba suditi.

Ja vjerujem. Isuse, da je ova žena zapravo imala sreću! Sreću što je uhvaćena u preljubu i zbog toga privedena k tebi. Imala je sreću da tebe susretne. Svi su njezini tužitelji odstupili, posramljeni su se povukli. a ostao si samo ti: "Ja te ne osuđujem!"

Dao si joj mogućnost novoga života. Pružaš joj ruku. daješ joj život. Ona je bila osuđena na smrt kamenovanjem. Ti si je oslobodio optužnice i ona je mogla od tebe otići u miru. Nisi odobrio njezin grijeh, ali si spasio ženu. osobu. biće koje je slabo i treba snage i praštanja.

Hvala ti. Isuse, za ovaj susret.

Mi grijеšimo. Isuse. ali najčešće nemamo nesreću da budemo uhvaćeni u grijehu. Često naši grijesi ostaju skriveni od javnosti, nitko o tome ništa ne zna. Ni sami često nismo toga svjesni. A ipak. ti sve znaš. Znaš da su oni koji su ženu optužili isto tako grešnici. Samo što nisu imali sreću da budu razotkriveni pred tobom. Jer tada bi se čisti vratili od tebe. Ovako, njihov grijeh ostaje!

Teško nam je, Isuse. kad nas drugi okrivljuju, optužuju. ogovaraju ili kleveću. To nas boli. Želimo sačuvati svoj dobar glas, želimo pred javnošću biti *kako treba*. I tada nemamo sreće da se susretnemo s tobom!

Ti sve znaš, sve vidiš. Ti svakoga od nas gotovo svakodnevno možeš zateći u raznovrsnim preljubima našeg grešnog i prevrtljivog života.

Danas te. Isuse, molim za sreću: da osjetimo da smo zatečeni u grijehu! Zatečeni činjenicom da ti sve vidiš i da sve znaš, da tražiš izgublenu ovcu dok je ne nađeš. Daj nam sreću. Gospodine. ako i ne bude ljudskih tužitelja za naše grijehе. da možemo sami sebe optužiti i doći k tebi da bismo u ispovijedi čuli tvoju presudu: "Ja te ne osuđujem! Ja te ogrješujem od tvojih grijehа! Idi u miru!"

Cvjetnica, nedjelja Muke Gospodnje (Lk 19,28-40; 22,14-23,56): Oče, oprosti!

Isuse, otvara se zastor najdublje drame ovoga svijeta. Pozornica je Jeruzalem, Kalvarija. Glumaca nema, jer je sve stvarno; sve se to odvijalo u istini tvoga života. Mi čitamo taj izvještaj. Svečano ulaziš u grad koji će te nakon nekoliko dana odbaciti, osuditi i ubiti.

Isuse, vjerujem da je ono što se dogodilo zapisano za nas danas. Nismo ni mi izvan te drame. Htio bih da se prepoznam, da se prepoznamo. Svijet i danas živi svoju dramu i tragediju. I danas ima nemira i rata, i danas ima nepovjerenja i mržnje. U tom svijetu i danas djeluješ i živiš, uzimaš na sebe naše boli i razdjeljenja, naše rane i umiranja. I danas, Isuse!

Jer, ti nisi umro samo za one ljude, nekada, davno. Umro si i za nas, trpio si i za nas, uskrsnuo si i za nas.

To više ne mora biti Jeruzalem. Mogu te prepoznati i u ovom gradu. Priroda je danas tako rascvjetana. Gradom se mogu primijetiti brojne maslinove grančice koje žele, nošene u crkvu i iz crkve, pronositi našim gradovima i selima mir i blagoslov!

Neka se to i zbude, Isuse! Neka se osjeti radost tvoga pohoda svakom gradu i neka bude trajan mir u srcima ljudi. Molim te za mir svakog grada i sela, molim te za mir svoga naroda, molim te za mir čitavoga svijeta. Molim te za mir u obiteljima, za mir u svakom srcu.

To više nije Kalvarija. Ti i danas trpiš među nama. Sada je to prisutno u trpljenjima mnogih, u ranama brojnih tvojih "najmanjih" koji uzalud čekaju na ljubav. Prisutan si u svakom bolesniku, u

svakom bijedniku i siromahu, u svakom čovjeku koji je žalostan ili razočaran. A ako zbog naših grijeha i naših nepažnji ljudi oko nas trpe, onda smo i mi slični onoj masi svijeta koja te osuđuje i razapinje. Oni, Isuse, "nisu znali što čine", a mi to već jako dobro znamo.

Isuse, daj nam milost ovih dana i učini da sudjelovanjem u liturgijskoj drami žrtve tvoje ljubavi postanemo bolji!

Veliki četvrtak (Iv 13,1-15): Gospodnja večera

Gospodine, ti da meni pereš noge? Nećeš mi prati noge nikada! Ja te i previše cijenim. Ti si Učitelj, Gospodin. Ti si veliki autoritet. Ja se tebi neprestano klanjam. Kad god dođem u crkvu poklonim se tajni tvoje prisutnosti. Katkad imam volju čak i ničice pasti pred tebe i prostrti se pred tobom. Osjećam se malen i jadan pred tobom koji si tako svet i velik. Ne dolazi u obzir, Gospodine, da ti meni pereš noge, da se saginješ preda mnom.

Moje su noge prljave i prašne. Često svojim nogama koračam stazama koje se tebi ne sviđaju. Moji putovi na kojima umaram svoje noge nisu uvijek ispravni. Kako ti onda mogu dopustiti da mi pereš noge? Nisam dostojan takve ponižavajuće tvoje usluge.

Kao i Petra, Isuse, i mene uvjeravaš da mi moraš prati noge da bih imao dijela s tobom. Ti si uporan. Ne odustaješ od svoje nakane. Pred tobom moram popustiti. Da, Isuse, peri mi noge. Peri ono što je u meni najprljavije, najprašnije. Peri me od onoga čega se stidim, od mojih promašaja i grijeha. Peri me, Isuse.

Okupaj me cijeloga. Petru u onom času kao da to nije bilo potrebno. Meni je potrebno. Operi mi i glavu i ruke. Često su mi misli prljave, a rukama činim zlo. Operi mi jezik koji je ponekad neobično prljav. Ne biram uvijek svoje riječi. Moje su riječi često za druge bolne ili vrijeđaju moje i tuđe dostojanstvo. Operi me i okupaj, Isuse!

Operi mi srce. Ono je prevrtljivo. Operi me od mojih sebičnosti. Operi me od moje ograničenosti i neispravnog shvaćanja ljubavi. Često mislim da ljubim, a možda zapravo zarobljavam druge i prisvajam ih ljubomorno za sebe. Čisto srce stvori mi, Isuse, i obnovi u meni pravi duh.

Isuse, sada sam ja uporan. Ne peri mi samo noge. Potrebno mi je potpuno čišćenje. Potrebno mi je iskustvo potpunog oprostjenja da bih mogao osjetiti radost koju u duši prouzroči tvoja posvetna milost. Okupaj me ne samo vodom, nego krvlju svojom, da bih mogao imati dijela s tobom ovdje i u vječnosti.

Veliki petak (Iv 18-19): Muka Gospodina našega Isusa Krista

Gospodine, želim oslušivati tvoje posljednje riječi na križu. Zabilježeno ih je sedam. Progovori mi ti, Gospodine, danas u svojim vapajima s križa i daj da osjetim snagu tvoje molitve kojom si za mene na križu molio.

"Bože moj Bože moj zašto si me ostavio!" Isuse, ne mogu ni slutiti dubinu ovog vapaja. Ti koji si uvijek vršio volju Očevu morao si osjetiti bol Božje ostavljenosti. Samo grijeh može čovjeka odijeliti od Boga. U ovom času, Isuse, prepoznajem te kao Otkupitelja koji na sebe uzima sve grijeha svijeta. Svojom boli na križu otkupi nas od svakog prokletstva grijeha.

Oče oprostí im jer ne znaju što čine!" Oprosti njima, oprostí nama. Nikad nećemo do kraja shvatiti što činimo svojim grijehom. Ti to jedini znaš. Oprosti nam, Isuse! Izmolí i za nas Očevo oprostjenje. Daj da rado i često prihvatimo snagu milosrđa kojeg si nam ti zaslužio na žrtveniku križa. Daj da iz vrela tvoga oprostjenja naučimo i mi praštati svojim blišnjima.

"Još danas bit ćeš sa mnom u raju!" Divno obećanje čovjeku koji je sav svoj život potrošio za zlo. Divno obećanje na vratima smrti. Hvala ti, Isuse, za ovu jedinstvenu gestu ljubavi. Čovjeku daješ nebo. a da ga on ničim nije zaslužio. Nebo je dar tvoje ljubavi. Daj nam ponizno srce da umijemo prihvatiti vječno zajedništvo s tobom kao čisti dar, jer po svojim zaslugama ne bismo stigli daleko.

"Ženo, evo ti sina; sinko, evo ti majke!" Hvala ti za dar tvoje Majke. Primam ga kao oporuku tvoga srca. Potrebna nam je nježna i vjerna ljubav majčinskog srca. Hvala ti što si na taj način s križa molio i za mene, mislio i na mene. Ohrabren ljubavlju presvete Majke znam da nisam sam u križevi ma života. U hodu za tobom osjećam prisutnost tvoje i moje Majke.

"Žedan sam!" Došao si utažiti glad i žeđ čitavoga svijeta. Žedan si bio na Jakovljevu zdencu. a ipak si želio najprije utažiti životnu žeđ Samarijanke i svih ljudi darom žive vode. Žedan si naše vjere. naše ljubavi. Sam izgaraš od želje da sve spasiš i da svima podijeliš hrane i pića, a u ovom času umireš od žeđi. Križ ostaje trajnim znakom tvoje žeđi za svakim od nas, za našom ljubavlju. Htio bih utažiti tvoju žeđ, Isuse! Reci mi kako!

"Dovršeno je!" To si samo ti mogao reći. Tvoj je život ispunjen; postigao si smisao i svrhu svoga života. Dovršio si volju Očevu. U svemu si bio poslušan do smrti na križu. U ovom groznom času, kad su mnogi u napasti da pomisle da se nasilno prekinula nit tvoga djelovanja i života, ti si dovršio svoj život, ispunio svoje djelo. Jer, to je zapravo Očevo djelo. Dovršio si djelo ljubavi i za mene!

"Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!" Hvala ti, Isuse, za mir

i predanje. Posljednji je čas tvoga života. Svoj duh predaješ Ocu. U dlanove istog Oca i mi smo urezani. I nas on nosi na svojim rukama. Isuse, ne dopusti da to zaboravimo. Dobri Otac i nad nama bdije. Daj nam milost da to osjetimo i u časovima kad se bude odvijala posljednja muka rastajanja od ovoga života. Neka nas hrabri sigurnost da nas Otac čeka i da si nam ti pripremio mjesto.

Vazmeno bdjenje (Lk 24,1-12): Uskrsnuli je i Raspeti

U gorućem si se grmu objavio Mojsiju i darovao si mu svoje ime, Gospodine! U plamenim jezicima sišao si nad apostole i ispunio si ih Duhom Svetim. U novom ognju vazmene noći želimo otkriti taj plamen tvoje ljubavi. Ispuni nas snagom, svjetlom i toplinom. Zagrij nas i zapali za svoje kraljevstvo. Došao si baciti oganj na zemlju i želiš da se on zapali. Spali u nama sve što je podložno pokvarenosti, kao što gore mladice koje ne donose roda, i očisti nas da više roda donesemo. Neka u nama i po nama svijet postane topliji i čišći.

Gospodine Isuse, u uskrsoj svijetli prepoznajemo tebe! Raspršio si tamu svijeta i tamu ove noći i tamu svih noći svijeta. Darovao si nam u svojem uskrsnuću neugasivo svjetlo novog života. Nakon najdublje noći dolazi najjasnije svjetlo. I mi palimo svoje svijetle na uskrsoj svijetli; i mi palimo svjetlo svoje vjere na tvome uskrsnuću. Ti si svjetlo svijeta. Daj da i mi gorimo da bi ovaj svijet izišao iz svoje tame. Daj da budemo svjetlo od tvoga svjetla.

Gospodine, stvorio si vodu i odijelio si je od kopna. Tvoj je Duh lebdio nad vodama. Kad je čovjek iznevjerio tvoju ljubav i kad je čovječanstvo odlutalo od tebe, silnim vodama potopio si stari grešni svijet i od Noe podržavaš na životu nov naraštaj onih koji će ti biti vjerni. Svoj si narod proveo kroz vode Crvenog mora i izveo ih ropstva u slobodu, iz smrti u život. Gospodine Isuse, sam si htio ući u vode rijeke Jordana i tako si posvetio sve vode svijeta. Bio si kršten od Ivana da se još dublje sjediniš sa svima onima koji trebaju obraćenje i spasenje. Nprestanano si nudio svima koji žeđaju izvor žive, nepresušne vode da utažiš ljudsku žeđ za punim i pravim životom. Sam si žeđao, a ipak si druge napajao svojom ljubavlju.

Svoje si učenike poslao po svem svijetu s nalogom da krste sve koji uzvjeruju. Tada se ta voda, oplodena Duhom Svetim, izljevna na svakoga od nas u času krštenja.

I noćas blagoslivljamo vodu. Neka to bude voda prikladna za mnoga čišćenja. Neka nas ta voda opere od svih nevjernosti i očisti od svih nečistoća. Neka ta voda, Gospodine, bude prikladna da u njoj opet nastane nov život. Prisjeti nas, Gospodine Isuse, po blagoslovu ove vode i po obnovi krsnih obećanja, te po škropljenju istom vodom, da smo djeca Božja, da smo preporođeni na nov život i da smo pozvani na dostojanstvo sinova svjetla.

Uskrs (Iv 20,1-9): Ljubljeni učenik

Isuse, kamen je odvaljen.

Ništa više ne pritišće mjesto gdje su te pokopali. Uzalud su ga pečatili ljudi; uzalud su postavljali straže. Nitko nije mogao zaustaviti božansku snagu uskrsnuća.

Nikla je neuništiva klica novoga života i probila najtvrđu koru ove zemlje. Život se rodio. To je nov, jedinstven, neuništiv, vječni život! Sjeme bačeno u zemlju umrlo je da bi donijelo stotruki rod.

Grob je ostao prazan. Grob nije mogao zadržati Začetnika života. Ti si, Isuse, prošao iskustvo umiranja i smrti, ali je i smrt dočekala jedinstveno iskustvo: da ne može zadržati u svome krilu onoga koji je život svoj darovao iz ljubavi. Moći će apostoli i žene i potom naraštaji kršćana kroz stoljeća vidjeti tek mjesto gdje su te položili. Međutim, živoga se ne može naći na mjestu gdje se sahranilo mrtvoga.

Petar i Ivan trče prema grobu. Začudila ih je obavijest koju su im donijele žene. Bilo je to nezamislivo. A ipak žene nisu maštale. Govorile su rječnikom ljubavi i istine. Požurili su se Petar i Ivan. Ivan je trčao brže. On je ljubljeni učenik. Petar je ušao prvi u grob. Žurilo mu se. Htio se uvjeriti da se žene nisu prevarile. Htio je vidjeti prazan grob. To je polazište vjere. Ljubljeni učenik svjedoči: "Vidje i povjerova!" Nije vidio tebe, Isuse, ali je vidio prazan grob i uredno složena platna u koja si bio umotan i na posebnom mjestu

ono kojim ti je bila povezana glava. To mu je bilo dosta! Ti si živ!

Nisu ostali na grobu. Vratili su se i čekali.

Čekali su tebe, Isuse! Čekali su neki znak; znak tvoje prisutnosti, tvoga novog života, znak uskrsnuća.

Isuse, radujemo se tvome uskrsnuću. To nam je sve na svijetu. To je pobjeda ljubavi. To je osmišljenje svake patnje. To je temelj nade. Pobijedio si, Isuse! Ali ne čovjeka, ne ljudsko biće, pa ma kako ono bilo podlo i slabo. Ljudima si ponudio spasenje.

Nisi htio poraziti ni Judu, ni Pilata, ni Heroda, ni Kajfu. Nisi htio farizejima i glavarima svećeničkim dokazati da su imali krivo. Sve to tebi nije bilo važno. Ti si pobijedio ljubavlju. To je pobjeda nad mržnjom, pobjeda nad grijehom, nad ljudskom zloćom, pobjeda nad đavlom. To je jedinstvena pobjeda.

Apostole šalješ u svijet. Želiš da nose Radosnu vijest uskrsnuća. Želiš da svi ljudi shvate da si

uskrsnuo za sve. Nikoga ne isključuješ. To je spasiteljski događaj za čitavo čovječanstvo.

I nas šalješ. Želiš da nosimo tvoj uskrsni mir svim ljudima! Želiš da ne klonemo pod teretom nemilih događaja i ratnih godina. I u nama želiš uskrsnuti. I po nama želiš uskrsnuti. Grobovi očaja i beznađa moraju ostati prazni!

2. vazmena nedjelja – Bijela nedjelja (Iv 20,19-31): Početak novog stvaranja

Gospodine, Židovi su zaplašili tvoje učenike. Svi oni koje si volio u strahu su, čekaju iza zatvorenih vrata. Strah ih je za svoj goli život, strah ih je za sigurnost i mir, strah ih je što će sada sa sobom, budući da su im oteli tebe. A sve su svoje nade stavili na tebe. Žive u strahu za sutra.

Gospodine, i danas svi mi imamo razloga za strah. Vremena su nemirna, među ljudima vlada nepovjerenje, nema ljubavi. Ugroženost i nesigurnost budi u ljudskim srcima strah. Bojimo se, Isuse, i mi, tvoji učenici. Strah nas je za sutra zbog svega onoga što se oko nas događa. Strah nas je za sigurnost i mir u prostoru u kojem živimo. Dijelimo to, Isuse, sa svim ljudima na ovim prostorima gdje si nas ti stavio.

Tvoji su se učenici bojali sve do onog časa kad si se ti pojavio i kad si im donio mir. "Mir vama!" - rekao si. I obradovaše se tvoji učenici. Ti si njihova sigurnost, njihova radost i mir. Uz tebe nema više razloga za strah. Ti im daješ od svoje hrabrosti, od svojega mira, od svoje radosti i svojeg predanja. Daješ im od svoga Duha.

Objavi se, Gospodine Isuse, i nama danas. Objavi se duboko u našim srcima, u našim zajednicama, u našim euharistijskim slavljinama, u našem svakodnevnom životu. Objavi se, očituj svoju prisutnost, daj nam do znanja da nismo prepušteni samima sebi, da nas neće progutati stihija, da si ti Gospodar vremena i vječnosti, da ti ravnaš putovima zvijezda i tajnama povijesti. Objavi nam to i onda kad ne razumijemo mnoge stvari, objavi nam to kad ne vidimo izlaza, kad smo ugroženi u nekim svojim sigurnostima. Objavi nam to, Isuse, i onda kad tražiš od nas žrtve ljubavi i predanja.

Dođi, Gospodine Isuse! Divim se domišljatosti tvoje ljubavi. Apostolima si došao i kroz zatvorena vrata. Dođi i k nama kad je u nama sve zatvoreno, kad nema prostora za povjerenje i optimizam, kad smo ispunjeni gorčinom i razočaranjem. Dođi kroz sva naša zatvorena vrata i pojavi se među nama. Neka ti ništa ne bude preprekom da se pojaviš ondje gdje si u ovom času najpotrebniji. Budi i danas posred svojih učenika, uz svoje vjernike koji bi trebali nositi tvoje poslanje mira i radosti svijetu danas. Zato dođi, Gospodine Isuse!

3. vazmena nedjelja (Iv 21,1-19): Isus je Gospodin

Gospodine. zatekao si Petra svojim pitanjima. Danas se i ja želim naći s tobom. Povedi me nasamo i podvrgni ispitu svoje ljubavi.

Vjerujem u tebe. Isuse!

Ali, ljubim li te? Imam iskustvo ljubavi prema ljudima. Osjećam da su mi mnoge osobe bliske i drage. Osjećam da me drugi prihvaćaju, a neki čak i ljube. To me iskustvo ispunja radošću.

Ljubim li ja tebe. Isuse?

Znam da ti mene ljubiš. Ljubiš me ne samo više od svih drugih koji me uvjeravaju o svojoj ljubavi, nego me ljubiš dokraja, do svih mogućnosti svoga Srca. Tako si ti sam rekao. Da, Isuse. ja znam da me ti ljubiš.

Ali. ljubim li ja tebe, Isuse?

Ti sve znaš. Tebi ne mogu reći bilo što. Ti poznaš tajne moga srca. Znaš moje sumnje, praznine, moje bjegove. Znaš da u mojem srce i ima i nema mjesta za ljubav prema tebi. Možda katkad ni ne znam što znači ljubiti tebe. Jednostavnije mi je vjerovati tebi. vjerovati i da si uskrsnuo i da si Bog. Ali ljubiti?

Ti me ipak uporno pitaš, kao i Petra, pitaš me i tri puta i sto puta ako treba: "Ljubiš li me?"

Isuse. pomози mi da osjetim ljubav prema tebi.

Daj mi milost da te ljubim.

Da, Isuse, ljubim te. Znam da te često nisam ljubio, znam da se ne ponašam i da ne živim uvijek tako da se vidi ta ljubav. Znam da sam često zatajio u ljubavi. Ali, sada, u ovom času, u trenutku kad moje srce čuje tvoje pitanje i gotovo molbu. ja ti mogu reći, Isuse: "Ljubim te!"

Ne znam, Isuse. ljubim li te više. Više od drugih, više nego jučer, više nego dosada. Znam da istinska ljubav raste i da se može ljubiti uvijek samo više - ili se ne ljubi. I to me nauči, Isuse.

Nauči me ljubiti više nego prije. više nego kad sam bio dijete, više nego kad sam se opredijelio za tebe. više nego u času prve pričesti. više nego lani.

Nauči me ljubiti, nauči me rasti u ljubavi!

Ti sve znaš. Ti znaš granice mojeg srca. Ti znaš što mogu i što ne mogu. Hvala ti što sve znaš. Znam da me ne osuđuješ upravo zato što znaš tajne moga bića. Ti znaš i da te ljubim.

Pomozi mi, Isuse. da te sve više ljubim. Jer znam da ću tek tako moći usuditi se poći za tobom.

4. vazmena nedjelja (Iv 10,27-30): Nitko ih neće oteti iz moje ruke

Sjećamo se, Isuse, zapisanih obećanja: "U dlanove sam te svoje urezao...!" (Iz 49, 16); "Duša se moja k tebi privija, desnica me tvoja drži...!" (Ps 63,9); "I ondje bi me ruka tvoja vodila, desnica bi me tvoja držala" (Ps 139, 1 O).

Danas nam u evanđelju govoriš da nas nitko neće oteti iz tvoje, iz Očeve ruke. Hvala ti za tu sigurnost darovane ljubavi.

Trebamo ruku koja će nas voditi, trebamo ruku koja će nas zaštititi. Trebamo te.

Ruka je divan znak: govori o ljubavi, o pažnji, o nježnosti. Rukom se umivamo, njome otvaramo vrata; rukom pišemo pisma i brišemo suze; rukom se hranimo i rukom hranimo druge.

Dao si nam ruku da je pružimo drugome i da primimo od drugih mir. Dao si nam ruku da vodimo za ruku slijepa i malena, da pomognemo klonulome i da prihvatimo ruku drugoga koji je sposoban ljubiti i voditi.

Dao si nam ruke.

A ipak, Gospodine, često rukama činimo zlo, prijetimo, sijemo oko sebe nemir i neslogu. Tako često naša ruka ne služi onoj svrsi radi koje si je ti utisnuo u naše biće.

Tako često zaboravimo rukovati se, pružiti ruku pomirenja, pomilovati bližnjega, iskazati ljubav.

I ti si, Isuse, imao ruke.

Znao si zagrliti, pomilovati. Znao si polagati ruke na bolesne i oni su ozdravljali. Znao si prigrliti djecu i blagoslivljati ih.

Ni na koga nisi digao ruku da ga uništiš. Došao si spasiti sve što bješe izgubljeno, propalo.

I mene si pronašao. Već u krštenju stavio si svoju ruku na mene, a moje si ime upisao u dlanove svoje ruke. Neizbrisivo si me povezao sa sobom.

Svojim rukama. Isuse. i danas lomiš kruh da nas nahraniš. Tvoje su ruke i danas probodene za nas. I danas često podižeš svoju desnicu da nas odriješi, oslobodiš. Tvoja je ruka neprestano nad nama.

Nitko me silom ne može oteti iz tvoje ruke. Siguran sam tada u ruci Očevoj. Hvala ti za tu sigurnost. Siguran sam od drugih, od nasilja i nasilnika; siguran sam pred svijetom. Osiguraj me još, Isuse. od mene samoga. Ne dopusti da se otrgnem iz tvoje ruke. Ne dopusti da odem, da se udaljim. Ne dopusti da ispustim tvoju ruku iz svoje, jer tada sam gotov, zalutat ću.

Desnica nek me tvoja vodi i drži. Uzmi opet moju ruku.

Presveto Trojstvo (Iv 16,12-15):

Bog je osoban – troosoban

Bože sveti, tako si blizu i tako daleko; tako si jednostavan i toliko neshvatljiv, nedokučiv.

Bože, toliko si nam potreban, a toliko nedohvatljiv našim mislima i našim htjenjima. Daješ se vidjeti, a ostaješ tajnom. Dopuštaš da ti se približimo, a ostaješ dalek.

Bože sveti, i velik si i neizmjeran, vječan i svemoguć. Bože, i malen si kao dijete i sputan ograničenošću ljudskog bića u vremenu i stojiš nemoćan pred čovjekom u njegovoj slobodi.

I jedan si jedini, i trojstven u osobama.

Isuse, ti si nam to objavio. Tako si nam ti govorio o Ocu koji je dobar, koji je iznad svih nas, koji sve može, koji neizrecivo ljubi; o Duhu koji puše gdje hoće i kako hoće, koji će nas braniti, koji će se u nama suprotstaviti svakoj sili zla i Zloga, koji će nas upućivati u svu istinu.

Ti si nam rekao, Isuse, da je tvoj Otac i naš Otac, da mu smijemo doći kao djeca, da on više nije daleki Bog nego Bog neizrecive blizine. Ti si nam rekao da je Bog tako ljubio svijet. da je Sina svoga dao, da je tebe dao, da nam to kaže, da nam dokaže svoju ljubav. Ti si, Isuse, odraz Božje ljubavi.

Ti si nam, Isuse, rekao da nas nećeš ostaviti siročad! Obećao si nam svoju trajnu prisutnost. obećao si nam unutarnje iskustvo blizine i ljubavi po Duhu Svetome.

Ti si nam, Isuse, rekao da nam se i dalje daješ kao duhovna hrana i kao dar od Oca. Ti nam govoriš da u euharistiji blagujemo svu Božju ljubav, jedinstvenu i trojstvenu, živu i objavljenju u tajni tvoga Utjelovljenja.

Ti si nam, Isuse, omogućio da s Bogom drugujemo od prvog časa života po vjeri, kad si htio da se preporodimo iz vode i Duha Svetoga na novi život djece Božje. Zato si zapovjedio apostolima da idu po svem svijetu i da sve ljude učine tvojim učenicima krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

Sve si to ti htio. Htio si da ono daleko postane nama blizu, da ono što je nama nedohvatljivo postane stvarnost svih naših dana, postane naša svagdašnjica. Htio si da nam na taj način vječnost već sada bude istina.

Tijelovo (Lk 9,11-17)

Isus je izložen našem pogledu

Isuse. kruše života!

Nahrani svoj narod. pruži nam utjehu i snagu koju taj kruh daje. Narod je tvoj bio gladan u pustinji. Pustinja

nas života neprestano prati: gladni smo kruha i riječi.

Dođi u naše pustinje, otkrij i naše čežnje, utaži našu glad, ublaži svaku žeđ!

Sam preuzimaš brigu za svoj narod u pustinji. organiziraš sve, propituješ sve mogućnosti, a ipak sam sve znaš. Ti znaš što ćeš učiniti. Ti znaš što trebaš učiniti. Ti znaš da trebaš ljubiti, da trebaš pomoći, da trebaš nahraniti!

Sve znaš što te čeka, što moraš činiti!

Jer. tvoje je poslanje ljubav, tvoj je život služenje, tvoj je smisao volja Očeva, tvoja je radost naše spasenje!

Dođi, Isuse, i danas i obilno nas obdari kruhom života! Obdari nas kruhom i neka pretekne za sve koji su gladni, za sve kojih nema na tvojim misama, a čekaju kruh, hranu da prežive!

Neka pretekne od ovoga našeg stola i nahrani nas da možemo biti hrana drugima! Daruj nam svoga kruha da i sami postanemo kruh koji se lomi, kruh svima onima koji trebaju svjetlo, istinu i život.

Dođi, Isuse!

Neka nas snaga tvog kruha tako ponese da shvatimo tajnu toga kruha. Neka nas ponese želja da te učinimo kraljem!

Ali. kraljem naših srdaca! Kraljem koji će imati prolaz u dubinu našeg života, koji će smjeti mijenjati naše sebične navike i učiniti nas prikladnim da drugima umnažamo kruh radosti i ljubavi, hranu mira.

Isuse, nemoj se od nas povlačiti, nemoj od nas otići. Možda još uvijek i mi želimo samo malo materijalnog kruha i mira. Ipak, danas te molimo i za obraćenje. za novu kvalitetu nesebičnog života kako bi prije kruha svagdanjeg došlo među nas tvoje kraljevstvo!

Bilo ih je mnogo koji su se nasitili.

Ti, Isuse, imaš hrane dovoljno da nahraniš sve ljude svijeta.

Imaš ljubavi da ogriješ sva ljudska srca. Velikodušan si u darivanju koje ne pozna granice.

Hvala ti, Isuse!

Neka nas tvoje zahvaljivanje Ocu nad tajnom ovog kruha otvori za ono čudo koje se i danas ostvaruje svaki puta kad blagujemo u euharistiji kruh vječnoga života.

10. nedjelja kroz godinu (Lk 7,11-17):

Ne plači!

Gospodine. oslušujem tvoje riječi želim da dopru do dubina moga srca.

„Ne plači! Utješi se. Ohrabri se! Nisam te zaboravio premda ti je teško. premda te pogađaju križevi života.

Ne plači, nisi sam: ja sam tu, na putu tvog križa, na stazama tvojih napora i nastojanja, u tajnama tvojih uspjeha i neuspjeha.

Ne plači nad sobom, nad svojom ostavljenošću i bijedom, nad svojom prazninom i slabostima. Ja sam veći od tvog srca i ako te ono u čemu optužuje, ja ću te opravdati.

Ne plači nad grubostima života, nad krivnjama i ranama što su ti ih drugi zadali. Ne plači, jer ja mogu iscijeliti sve tvoje rane, sve tvoje bolesti.

Ne plači nad tragedijama drugih. nad tragedijom koja pogađa tebe. Suosjećaj, trpi, ali ne plači, ne očajavaj, ne kloni! Ja sam sposoban i od mrtvih izdići ono što ti se čini u nepovrat izgubljeno!"

"Mladiću, tebi kažem: *Ustani!*

Ustani iz svojeg mrtvila i klonulosti!

Ustani od mrtvih i počni živjeti novim životom!

Ustani i otvori se novoj nadi, povjerenju u život, svjetlu i istini!"

Ustani!. Tebi kažem!

Tebi danas. Ne samo onom mladiću iz Naina! Tebi u tvojim brigama i mučnim okolnostima života! Tebi kažem: *Ustani!*"

Hvala ti. Gospodine, na riječi koja nosi ohrabrenje. koja daje život. Tvoja je riječ i danas živa, životvorna, snažna da iz mrtvila grijeha i zla pridigne svakog čovjeka. Tvoja riječ, Gospodine, i danas poziva na život i zaustavlja povorku smrti.

Tvoja je riječ i danas jača od zlih navika i sila tame. Ti nas možeš istrgnuti iz pandža grijeha i smrti.

Presveto Srce Isusovo (Lk 15,3-7) **Bog je Srce!**

Isuse, ljubio si nas dokraja. smiluj nam se!

Isuse, mi smo često sumnjali u tvoju ljubav. smiluj nam se!

Isuse, katkad smo pomislili da si nas zaboravio. smiluj nam se! Isuse. želimo biti ljubljene, a nismo spremni ljubiti, smiluj nam se! Isuse, mnogo si nam oprostio, a sami teško praštamo, smiluj nam se!

Isuse, tvoja ljubav u nama nije ljubljena, smiluj nam se! Isuse. neprestano si u potrazi za izgubljenom ovcom, smiluj nam se!

Isuse. umro si da nas pomiriš s Bogom. smiluj nam se! Isuse, u srca si naša izlio Božju ljubav, smiluj nam se!

Isuse, htio si da vojnik otvori tvoje Srce te ono postane nepresušnim izvorom milosti, smiluj nam se!

Isuse, upravljamo ti ove molitve:

Neka tvoja Crkva bude znak Božje nježnosti prema ljudima koji su duboko osjetili težinu grijeha, molimo te!

Neka cijela Crkva upozna onu radost koja od Boga dolazi i neka je očituje cijelome svijetu, molimo te!

Svi su ljudi pozvani ljubiti onom ljubavlju što je primaju od Boga: neka u tom pogledu uzor i snagu za ljubav u Bogu nađu zaručnici. supružnici. roditelji. djeca i prijatelji. molimo te!

Puno je ljudi koji žive bez ljubavi. ispuni ih ljubavlju, molimo te!

Puno ih ima koji su doživjeli razočaranje ili izdaju. koji su u teškoj kušnji nemogućih ljubavi: neka ne očajavaju, nego neka sjedinjeni s Bogom znaju oprostiti, molimo te!

Neka svatko od nas, prema svom zvanju i staležu, živi radost što je od Boga ljubljen i živi živu želju da tu istu ljubav obznani i drugima, molimo te!

Hvala ti, Gospodine. za tvoju riječ, za ljubav. Nađi se. Isuse. na putu kojim prolazi povorka koja često vodi u fatalizam i beznade. u ropstvo, ovisnosti. u smrt. Budi onaj koji će zaustaviti povorku tame i usmjeriti moj život prema svjetlu i dobru.

11. nedjelja kroz godinu (Lk 7,36-8,3) **Nama se puno oprašta**

"Šimune, imam ti nešto reći! Vidiš li ovu ženu?" Smijemo nastaviti Isusov proročki nastup:

"Šimune, jesi li je zaista vidio? Ti vidiš neku ljudsku spodobu,

ti vidiš grešnicu, bludnicu, ti vidiš nešto. Međutim, ti ne vidiš bitne stvari. Ne vidiš da je to žena, ne vidiš da je to osoba, ne vidiš njezinu čežnju za novim životom. Ne vidiš njezinu ljubav. Šimune, toliko toga ne vidiš. Ne vidiš ono što i tebe optužuje. Došao sam ti u kuću. Bilo bi tako lijepo, a i običaj je da se gostu operu noge. Ti mi to nisi učinio, a ova mi je žena suzama oprala noge i kosom ih je svojom otrlala. Učinila je i više nego što je običaj. Ti mi to. Šimune, nisi učinio. Kao da nisi smatrao potrebnim da mi to učiniš. Priznajem, nisi bio dužan učiniti, ali bila bi to lijepa gesta ljubavi. Pogledaj ovu ženu: ona mi je puno više učinila. Tko ima više ljubavi?

Poljupca mi nisi dao. Znam, Šimune. ni to nisi bio dužan. To se čini dobrim prijateljima. Očito, ja to tebi nisam. Ali svejedno primijeti: ova mi žena nije prestala noge cjelivati. Iskazuje tako veliku ljubav. Dao si mi večeru; pozvao si me kao ugledna gosta; na stolu ništa ne manjka; sve je po *protoku*; ne tužim se ni na što. Šimune! Ali svejedno: ne vidim ljubavi. Poljupca mi nisi dao. Nisi mi dao ono što bi me najviše razveselilo, najdublje zadovoljilo. Ova je žena to obilno učinila.

Uljem mi nisi glavu pomazao. Ne prigovaram ti, ali bih htio da primijetiš: ova mi je žena dragocjenom pomašću noge pomazala. Ova je žena izlila na moje noge veliku vrijednost. Prema nekim proračunima ta dragocjena pomast stoji 300 denara, a jedan denar je dnevnicu radniku za jedan radni dan. Dakle, ova je žena na moje noge izlila svoju godišnju plaću, veliku svotu. Šimune. jesi li ti sposoban za što takvo? Što te ja stojim? Koliko bi se usudio potrošiti na mene? Ili smatraš to nepotrebnim? Ipak, provjeri: tko više ljubi? Ovoj se ženi mnogo oprašta, jer mnogo ljubi. Kome se malo oprašta, malo ljubi!"

Gospodine Isuse, osjećam da tu više nije riječ o Šimunu, nego o meni. Činim prema tebi toliko koliko moram, koliko mislim da trebam. Međutim ni ja ti već dugo nisam sam oprao noge. Pogotovo nisam to učinio svojim suzama. Ne znam kad sam osjetio potrebu da isplaćem srce i dušu do tvojih nogu! I meni možeš prigovoriti da od mene nisi primio poljupca. Da, izgleda da činim sve što spada na neki red. Možda se i redovito molim; idem na misu; ne činim neke teške prekršaje zakona; nisam učinio neko veliko zlo. Kao da bi ti trebao biti zadovoljan mnome. Međutim, osjećam. gledajući ovu ženu, da očekuješ od mene poljubac, da očekuješ ljubav. a ne slovo zakona, da očekuješ više oduševljenja i ljubavi. To ti nisam dao! A posebno mi je teško dok razmišljam koliko me ti. Isuse, stojiš. Svakako moram priznati da me ne stojiš puno. Nisam sposoban za tebe žrtvovati nešto veliko, potrošiti svoje imanje. Nisam sposoban riskirati za tebe svoje bogatstvo. Nisam velikodušan. Isuse, ne znam za tebe učiniti neke velike odluke, napraviti neke zaokrete u svojem životu. Bojim se da me ti ne stojiš puno, da ti nisam sposoban dati ono

što je meni drago i čega se tako teško odričem.

I meni govoriš: "Dijete moje, imam ti nešto reći! Pogledaj ovu ženu i neka ti progovori njezina ljubav prema meni!"

12. nedjelja kroz godinu (Lk 9,18-24): Krist – Pomazanik Božji

Isuse, apostoli su preko Petra sasvim jasno ispovjedili svoju vjeru u tebe. Ti si Krist. Ti si obećani Mesija. Ti si onaj za kojim čezne ova naša napaćena zemlja. Ti si iščekivanje stoljeća, naraštaja. O tebi su proroci govorili. Ti si smisao njihova života i njihovih nadanja.

Tko si ti za mene? Ti si onaj koji nas neprestano pratiš. Svake te nedjelje čujemo u tvojoj riječi, primamo u sakramentu pričesti. Ti si život prisutan među nama u sve dane, u svim okolnostima života. sve do svršetka svijeta. Ti si se pobrinuo za kruh života bez kojeg ne bismo opstali. Ti nam neprestano daješ svoje oprostjenje i lomiš u nama ono iskonsko nepovjerenje koje nas želi uvjeriti da je zlo jače od dobra. da je grijeh sveopći zakon od kojeg čovjek ne može pobjeći.

Ti si čudesan. I danas otkrivamo da si djelotvoran. Čudesa evanđelja ponavljaju se iz dana u dan. Slijepi progledaju, hromi hodaju, gubavi se čiste, siromasima otvaraš srce za radost. Sve se to neprestano događa. U svemu si tako divan. Ti si istinski Pomazanik Božji. Daješ mi prepoznati svu ljubav Božju koju on ima za mene, za sve nas. Iz tebe proizlazi. neizreciva milina kojoj se nijedno srce ne može oduprijeti.

Međutim, ti, Isuse, želiš da te prepoznamo i kao onoga koji mora ići u Jeruzalem, koji će tamo biti uhvaćen, obružen i osuđen, koji će tamo umrijeti na križu i biti pokopan da bi treći dan ustao od mrtvih. Želiš da te i takvog prihvatimo. To je tvoje poslanje. U nama se, kao i u Petru, sve buni na takav ishod tvoga poslanja. Htjeli bismo da u tebi. već za zemaljskoga života, trijumfira ljubav, da dobrota pobijedi mržnju i zlo. Međutim, u tajni tvoga predanja to ne ide tako. Treba prividno biti pobijeđen, treba umrijeti da bismo postali sjeme za nov, uskrsnuti život.

Nadalje, ti i nas zoveš da pođemo istim putem. I pred nama je križ. Ti si Krist. Pomazanik Božji, koji nam ne nudiš na ovome svijetu bogatstva i slavu, već hod poniznosti i trpljenja. Kako se svi radije okrećemo putu laganog stjecanja bogatstva. ljudske slave. a opiremo se čitavim bićem svakom trpljenju i križu. A ipak, bez toga se ne može biti tvoj učenik.

Isuse, ti si za mene zahtjevni Učitelj. Ipak. osjećam da na taj način iskazuješ svakom svojem učeniku neizrecivo povjerenje i ljubav. Unosiš nas u tajnu svoga spasenja. Želiš da i mi surađujemo u tom daru. u toj tajni. Želiš da sa svojim trpljenjem sjediniš i naše križeve i naša umiranja. Ti si onaj koji nam u našim potrebama i mukama neprestano govoriš da nismo sami na tom putu. da smijemo neprestano računati na tebe. dobrog pastira koji život svoj daje za svoje.

Ti si za mene Krist, Mesija. Pomazanik, Obećani, Žrtvovan i , Učitelj. Ti me izdižeš iznad svega što pripada starom svijetu i želiš da se preporodim za nov život djece Božje. Upozoravaš da nijedno rađanje nije bez porođajnih muka. Ipak, na kraju je radost.

13. nedjelja kroz godinu (Lk 9,51-62): Ono najhitnije – ići za Isusom

Isuse, za tobom ću, samo...

Sada mi se još ne da. Želim još živjeti onako kako se meni čini da mogu, želim još biti slobodan.

Bojim se, Isuse, ako krenem za tobom da ću onda morati sve ostaviti, da će se toliko toga u mojem životu morati promijeniti. a ja nisam spreman na sve to. Bojim se da ćeš toliko toga od mene tražiti, a ja sve to još ne mogu.

Imam još puno poslova, brojnih planova, velikih obveza koje me sputavaju, moram još biti među ljudima, moram se ponašati *norma/no* i zato još ne mogu, Isuse, za tobom.

Bojim se ljudi, Isuse. Ako odlučno krenem za tobom reći će da nisam kao oni, da ne živim normalnim životom, da sam čudak ili da sa mnom nešto nije u redu.

Isuse, za tobom ću, ali počekaj malo, počekaj da ostarim, da se riješim ovog radnog mjesta, da odem u mirovinu, počekaj da se moje prilike promijene, jer ovako još ne mogu...

Isuse, za tobom ću, ali nemoj ništa od mene tražiti; pusti me slobodna, ne zahtijevaj ono što ti ja ne mogu dati.

Isuse, Gospodine!

Hoću li ja u stvari za tobom ili za sobom?

Tražim li je tebe ili sebe?

Jer, Isuse, ti si Put, a ja tražim uvijek neke stranputice i mislim da sam u pravu.

Ti si, Isuse, Istina, a ja tumaram u lažima i tminama i uvjeravam sebe i druge da sam u svjetlu.

Ti si, Isuse, Život, a ja mislim da ću promašiti život i da ću izgubiti od normalnog života ako krenem za tobom!

Toliko zabluda, Isuse, u meni i oko mene. Pomozi mi. Stavio sam ruku svoju na plug. Govoriš: *Nije dobro okretati se natrag*. Pomozi mi da to shvatim.

Pomozi mi prihvatiti tvoj izazov, tvoju ponudu, tvoj život.

Pomozi mi prihvatiti poziv da budem tvoj učenik.

Uvijek je bilo. Isuse, ljudi koji su bili hrabri. Oni su krenuli. Silna privlačnost i snaga tvoje osobe privukla ih je zauvijek uz tebe. Ustrajali su dokraja. Ostavili su sve. Ti si im bio prvi i glavni cilj.

Nauči me, Isuse, ostaviti sve što ne služi tvojim ciljevima. Nauči me da si ti jedina i najveća vrednota života, da si ti Život Nauči me, Isuse, istinskoj mudrosti.

Isuse, za tobom ću... Daj da to učinim bez onih uvjeta "samo ili "ako". Za tobom ću u jednostavnosti i poslušnosti vjere. za tobom ću, Isuse, jer mi bez tebe nema života.

Da, Isuse, hvala ti što me još uvijek zoveš, što me još uvijek čekaš.

14. nedjelja kroz godinu (Lk 10,1-12.17-20)

Mir kući ovoj

Oslušujmo Isusa. Kao i učenicima, i nama danas govori i uvjerava nas da su sva njegova obećanja i nama darovana:

„U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir kući ovoj!' Ne ulazite u kuću da nešto primite ili uzmete. Tako čine oni koji su najamnici. Vi ulazite kao oni koji su primili moj mir. Vama sam ga darovao. Nosite ga u dubinama svoga bića. Obdarite njime svakoga. Posebno obdarite tim tako potrebnim mirom kuće, domove, obitelji. Želim da sve obitelji procvjetaju mirom, da se u svaku obitelj vrati sloga, da nestane svađe i zavade. Ja sam vaš mir. Mene donesite i onima kojima dođete.

Kad se moj mir prelije na tu kuću, onda im navijestite Radosnu vijest. Recite im da je kraljevstvo Božje blizu. Neka osjete svu ljepotu tog navještaja. Objavite im mene. Liječite bolesnike. Kako je puno bolesnih ljudi! Kako je puno ranjenih ljudi! Imat ćete do kraja svijeta i vremena pune ruke posla. Liječite ih u moje ime. Obdarite ih mojim zdravljem. Činite to kao moji učenici. Želim da svi oni koje susretnete osjete blagoslov i sreću. Neka ozdrave od svojih strahova, od svojih tjeskoba. Hoću da ozdrave od svoje prošlosti i od svojih životnih rana. Pomognite im da ozdrave od svojih zlih navika i ovisnosti. Neka ozdrave od svojih opterećenja i kompleksa i od svojih duševnih i tjelesnih bolesti. Činite to u moje ime. To je prvi navještaj kraljevstva. To je znak da je kraljevstvo Božje među vama.

Šaljem vas ispred sebe. Budite preteče mogega dolaska u obitelji, u srca svih ljudi. Neka po vama svaki čovjek otkrije moju dobrotu. Ne bojte se ničega. Ne morate imati sa sobom neku drugu sigurnost. osim mene. Zato vam ne treba ni torba, ni kesa, ni obuća. Ja sam jedina i potpuna vaša sigurnost. Na mene se oslonite; sa mnom idite i računajte. Ja ću se brinuti za vaš mir i za svaku vašu potrebu. Otvorit ću srca ljudi koji će imati za vas potpuno razumijevanje. Sve što biste htjeli ponijeti sa sobom samo vas može udaljiti od mene. Usudite se krenuti na put navještanja Radosne vijesti bez materijalne sigurnosti da biste osjetili snagu moje ljubavi, a ljudi će po tome osjetiti vjerodostojnost vašeg navještanja.

I zlodusi će vam se pokoravati. Ispred vas će bježati zlo i stvarat će se preduvjeti za pravi mir. Ljudsko će srce postati plodnom zemljom za sjeme moje riječi. A vaša će imena biti zapisana na nebesima. To je bitno. Vi pripadate u *knjigu života*. Ime je vaše na dlanovima Očeve ruke. Ja vas neću nikada ostaviti, nikada zaboraviti. vi ste mi na srcu.

Zato, idite hrabro i nosite mir! Primili ste to badava, badava i dajte. Sve proistječe im mene, iz mog otvorenog Srca."

15. nedjelja kroz godinu (Lk 10,25-37)

Komu sam ja bližnji?

Isus i nama govori. Zapovijed ljubavi je i za nas njegova živa riječ. Znajmo je čuti:

"Ljubi Gospodina Boga svoga iz svega srca svoga. Ne pripadaj mu polovična. Neka tvoje srce bude potpuno zahvaćeno i darovano. Ja sam te ljubio dokraja, sve dok i moje Srce nije bilo kopljem probodeno. Ljubi me iskreno i životvorno. Dao sam ti srce da bude zahvaćeno ljubavlju, da gori za mene! Ljubi me čitavim srcem. Želim osjetiti kako u odnosu prema meni ne štetiš svoje srce, već se njime meni potpuno predaješ.

Ljubi me svom dušom svojom. Udahnuo sam u tebe načelo života, dušu. To je neposredan dar moje stvarateljske ljubavi za tebe. Po tome sam izrekao svoj DA tvome životu. Ja sam htio da budeš, da živiš. Svi biološki uvjeti za tvoj nastanak sazđani su u tajni plana stvaranja. a u trenutku kada sam se nadvio nad tebe i udahnuo svoj dah života ti si nastao. To je tvoje začće. početak tvoga života. Tom životnom snagom. tom dušom. tajnom svoga bića želim da me ljubiš. Želim da mi tako životvorno pripadaš. da me neizrecivo ljubiš.

Ljubi me svom snagom svojom. Drugačije se i ne može ljubiti. Istinska ljubav je cjelovita, potpuna. Samo takva ljubav može ispuniti ljubljeno biće. Želim ljubav koja se slobodno daruje i koja zbog toga teži za istinskim pripadanjem. Kako često trošiš svoje sile na ono što ljubav nije!

Svoju snagu vrijedi istrošiti samo na ono što služi ljubavi. Ljubi me svom snagom svojom; to znači. Ljubi me jednostavno. cjelovito. istinski.

Ljubi me svim umom svojim. Prava ljubav zahvaća čitavo ljudsko biće. Ljubav je domišljata. Sve pamti, sve vjeruje. svemu se nada. sve podnosi. Sve što razmišljaš, neka bude ljubav. Svi tvoji planovi neka služe ljubavi. Svaka nova spoznaja neka ti uveća ljubav. Ljubi me svojom sposobnošću pamćenja. razmišljanja. umovanja.

Ljubi svoga bližnjega. Ljubi svakog čovjeka. Prepoznaj u svakome svog najbližeg, čovjeka. brata, kojeg ti stavljam na put tvoga života. Htio bih da moju neizrecivu ljubav osjeti svako ljudsko biće. Mnogima to još nije poznato. mnogi je još nisu osjetili. Nisu upoznali mene. Htio bih da me upoznaju po ljubavi koja je u tebi. Ljubi bližnjega svoga jer ti je on dar. Prihvati ga u moje ime. Gledaj ga onako kako ga ja gledam. Ljubi ga onako kako ga i ja ljubim. Ne škrtari s ljubavlju. Dao sam ti srce koje može ljubiti.

To mi je najdraže bogoštovlje. Najviše me častiš ljubavlju. Najdraža mi je žrtva ljubav, najmilija molitva ljubav! To čini i živjet ćeš!"

16. nedjelja kroz godinu (Lk 10,38-42) Marta i Marija

Gospodine, ti vidiš koliko se trsim i mučim. Ti vidiš da mi je stalo da sve bude kako treba, da ništa ne ispadne krivo. Ti vidiš koliko se trsim oko reda i mučim se za svakodnevni kruh.

Ti vidiš, Gospodine. da želim i tebe pogostiti i prirediti ti što je moguće bolji boravak u mojoj kući. Divno je, Isuse, spoznati da si rado dolazio u kuće svojih prijatelja. Rado si dolazio u kuću Marte. Marije i Lazara. Bio si dragi gost njihova doma.

Prepoznajem se. Isuse, u Marti. Želim da izvana sve bude kako treba, da ništa ne nedostaje. Stalo mi je do toga da moj dobar glas ne strada, da po mojem ti budeš zadovoljan. Želim da mi ljudi nemaju što zamjeriti.

Marija je sjela do tvojih nogu. Njoj je najvažnija tvoja prisutnost i tvoja riječ. Gotovo joj zavidim: kako to samo može? Kako ima toliko vremena za molitvu i razmatranje, za tvoju riječ? Kako može trpjeti da drugi oko nje trče, muče se, da rade za nju, a ona mimo sjedi do tvojih nogu? Osjećam ipak da je ona zaista izabrala najbolji dio. Ona je dopustila tebi da je ti pogostiš bogatstvom svoje božanske riječi, svoje ljubavi. I mimo sjedi do tvojih nogu da blaguje od stola tvoje riječi.

Marta, Marta, brineš se i uznemiruješ! Samo je potrebno ovo što Marija radi.

Isuse, daj da to shvatim!

Danas svi ljudi trče, muče se. nemaju vremena, pogotovo ga nemaju za tebe, za tvoju riječ, za trenutke odmora i molitve. Smatraju to najčešće izgubljenim vremenom.

A ti čekaš. Čekaš da se ljudi snađu, da se smire, da otkriju tebe u svojoj blizini. Čekaš da ti posvetimo svoje vrijeme i svoj život.

Čekaš da se sjetimo da i ti postojiš u našoj sredini, da si nam blizu, da nas ljubiš jer si došao da to svi shvate i osjete.

Došao si da nas pogostiš svojom riječju. a mi trošimo svoje sile da te pogostimo svojim ništavilom. Došao si da te prihvatimo kao svog Spasitelja, a mi želimo pred tobom dokazati da smo kako treba. da smo dobri. Došao si da nas prihvatiš takve kakvi jesmo. a mi želimo svim silama pred tobom ispasti bolji i savršeniji: upravo onakvi kakvi nismo. Došao si da nas usrećiš svojom prisutnošću, a mi bismo se htjeli dokazati svojim umijećima.

Isuse. nauči nas kako i danas izabrati onaj najbolji dio koji nam se neće oduzeti.

17. nedjelja kroz godinu (Lk 11,1-13) Oče!

Isuse, nauči nas moliti.

"Kad molite, govorite: 'Oče!' To vam je najvažnije. To neka bude govor vašega srca. To osjećajte u sebi. Boga imate na nebesima. Ali ne dalekog Boga, nedokučivog i nedodirljivog, već je on Otac. On vam je Roditelj, pun sućuti i nježnosti za sve. To je bitno za molitvu. Čim osjetite da vam je Bog Otac i da ste vi djeca Božja, znat ćete moliti. Čim osjetite da vam srce izgovara tu čudesnu riječ: 'Oče!', sve će drugo dolaziti samo od sebe.

Bog je dobri Otac. Ako vi, iako zli, možete svojoj djeci davati dobre darove, koliko li će više Otac vaš na nebesima. Od njega je svako očinstvo. Ono što svatko od vas u dubinama svoga bića želi i za čim čezne dok izgovara riječ *otac*, to još nije čisto od svih nesavršenih ljudskih iskustava. Međutim, božanski Otac je u tom pogledu savršen i u sebi ima sve, upravo sve za čim ljudsko srce čezne.

Bog vam je i prijatelj. Blizu vam je. Kako je dragocjeno imati prijatelja. K njemu smiješ i o ponoći doći u nevolji i potrebi. Možda svaki ljudski prijatelj neće takav kasni dolazak smatrati mudrim i uljudnim pa će malo i kolebati da u neuobičajenim okolnostima nastupi s čistom ljubavlju. Međutim, k Bogu smiješ uvijek. On ostaje trajno pun pažnje i ljubavi za svaku tvoju molbu. Bog kao da neprestano čeka na vratima da, čim pokucaš i zatražiš ono što ti treba, odmah

ti otvori vrata srca i usreći tvoje biće.

Pred Bogom nemojte mudrovati. U svojoj molitvi ne budite u riječima obilni i dotjerani. Tražite i išтите u jednostavnosti srca.

Bez mnogo umovanja recite što vam treba. Otac s neba obdarit će vas svime što vam je potrebno, a dat će vam i više. Jer on bolje zna što vam treba od vas samih.

S Bogom razgovarajte. To je tada istinska molitva.

O kada biste vi, koji kucate i otvara vam se, s jednakom pažnjom i ljubavlju mogli i željeli čuti i moj glas. I ja često stojim na vratima i kucam. Stojim kao prijatelj danju i noću. u zgodno i nezgodno vrijeme. Čekam na vratima tvoga srca i želim da mi otvoriš vrata da bih ušao k tebi i kod tebe se nastanio. O vi, koji često molite i želite naučiti moliti, znajte oslušivati molitvu moga Srca. Dolazim kao prijatelj. Želim te usrećiti svojom prisutnošću. Dovoljno je samo da na moj znak otvoriš vrata i dadneš mi prostora u dubinama svoga bića. Tada ću ja moliti u tebi."

18. nedjelja kroz godinu (Lk 12,13-21)

Čovjek nije u onom što posjeduje

Gospodine, ima ih puno koji su upropastili svoje zdravlje radeći prekovremeno da bi zaradili malo više novca i nabavi I i si neke potrebne stvari ili namjestili vikendicu. Ima ih koji se *natežu* na sve moguće načine sa svojim najbližima da bi se domogli baštine. Mnogi su izgubili miran san prateći neprestano rast i pad cijena vrijednosnih papira.

Svi oni žrtvuju sve, odmor. osobni mir, obiteljski život, jednostavne radosti sadašnjeg časa jer žele pripremiti i osigurati svoje sutra.

Isuse, čovjek neprestano želi povećati svoj imetak, graditi sreću, povećati moć, postati bogat, sve bogatiji, sanjajući da će u tome uživati u vrijeme svojeg umirovljenja.

Kao da je čovjek sposoban sve predvidjeti, osim naglu bolest, infarkt, nesreću, kad će mu "još ove noći" sve biti oduzeto.

Gospodine, oslobodi nas naših besmislenih planova kojima svoju nadu za srećom temeljimo isključivo na zemaljskim bogatstvima. Nauči nas živjeti u svijetu, a da ne budemo potpuno od ovoga svijeta. Nauči nas da ćemo svoja dobra učiniti plodnima time što ih stavljamo u službu života, i to onog života koji je i više od jela i odijela.

Gospodine, oslobodi nas pogubnog zaborava kojim se čovjek ukruti u sadašnjosti, po kojem sebično zgrće za sebe prolazna dobra i time zaboravlja vlastitu veličinu djeteta koje se obogaćuje istom kad prima neprolazna bogatstva tvoga života.

Gospodine. daj nam budnost srca, duhovnu spoznaju, da bismo razlučivali prava dobra i zahtjevnost sadašnjeg trenutka.

19. nedjelja kroz godinu (Lk 12,32-48)

Pripravi srce za susret

Gdje mi je blago, tu mi je i srce. rekao si, Isuse!

Kad bi ti, Isuse, bio sve moje blago. sva moja sreća, onda bi imoje srce bilo neprestano uz tebe, bilo bi zahvaćeno tobom, boravilo bi u tebi i za tebe. Moje bi te srce osjećalo, ti meni ne bi bio stranac, niti neki daleki prijatelj ili nestvarni Bog. Bio bi mi najbliži. u neizrecivoj blizini.

Međutim, Isuse, moje je srce tako često drugdje, druge ga stvari oduševljavaju, drugim je idolima zahvaćeno. Moje je srce često okrenuto tako površnim i bezvrijednim stvarima. zna se navezati na krive osobe i stvari, da ni ne uspijeva okrenuti se prema tebi, jedinom cilju života.

Zahvati, Isuse, u moje srce! Osvoji ga svojom toplinom i ljubavlju! Daj da ono bude kod tebe!

Danas mi na osobit način govoriš da je potrebno bdjeti, moliti, neprestano iščekivati Gospodara, čekati, biti spreman. Tako da u svakom času u kojem se pojaviš: kao tat u noći ili kao zaručnik, ili na koji drugi način, da budem spreman prihvatiti te, primiti te pod svoj krov, u svoj dom.

U jednoj drugoj knjizi Božje riječi govoriš mi, Isuse: "Evo, na vratima stojim i kucam; poslušaj li tko glas moj i otvori mi vrata, unići ću k njemu i večerati s njim i on sa mnom" (Otk 3,20). Ti čekaš pred vratima moga srca. Znam da je nemoguće da uđeš k meni ako je moje srce zarobljeno drugim stvarima, ako u njemu nema mjesta za tebe, ako je ispunjeno brigama i problemima, ako je blago moga srca na drugoj strani. Možda već dugo čekaš da ti otvorim vrata, jer znam: vrata moga srca otvaraju se samo iznutra. Ti nisi nasilni provalnik, ti si zaručnik koji kuca, koji želi odgovor ljubavi, a ne nasilničko upadanje u intimnost doma drugoga. Ti želiš srce, želiš radostan zagrljaj, želiš ljubav. To ti samo ja mogu dati, i to slobodno, jer ti na to čekaš pred mojim vratima.

Želim ti, Isuse otvoriti vrata. Ne želim da više čekaš. Možda si se već previše načekao da konačno dočekaš da ti i ja otvorim vrata bez pridržaja, bez straha da ću time izgubiti nešto od svoje slobode.

Da, Isuse, dođi iznenada, dođi u noći ili po danu, dođi kad se to tebi sviđa. Bit ću spreman da ti otvorim u svako doba dana i noći, jer će moje srce pripadati tebi.

Ti si, Isuse, moje blago, ti si moje srce. Želim živjeti tebi, umirati tebi, s tobom biti sada i u vijeke.

20. nedjelja kroz godinu (Lk 12,49-53)

Oganj dođoh baciti

Isuse, došao si oganj baciti s neba!

Došao si da se zapalimo; da se zapalimo ljubavlju prema tebi, da se zapalimo žarom za kraljevstvo Božje, da se zapalimo za slavu Božju. Došao si da se zapali naše srce, naša duša za sve ono za što si i ti sam na križu izgarao dovršivši svoj život predanja i ljubavi.

Imam osjećaj, Gospodine, da kod nas tek nešto tinja, da se samo nešto dimi, a nikako da se zapali, nikako da plane!

Bojimo se, Isuse, da se trebamo nečega odreći ako se zapali tvoje svjetlo u nama. Bojimo se da nas ljudi neće razumjeti, da će smatrati da smo čudni što pokušavamo tako oduševljeno poći za tobom. Bojimo se da će doći do sukoba i nesnalaženja među okolinom, da će drugi smatrati da smo ljudi, nenormalni, nastrani, ako se *zapali* naša molitva, ako se *zapali* naše sudjelovanje kod mise, ako *zagrijani često* primamo sakramente, ako *gorimo* ljubavlju za tebe.

Nitko se ne čudi, Isuse, kad se netko zaljubi u bližnjega, kad se netko zaljubi i u krivu osobu, kad netko žarko ljubi. Nitko se ne čudi kad pojedinac strastveno navija za neku momčad ili troši vrijeme i novac za svoje navike i za ono što voli.

A mnogima je čudno kad čovjek tebe, Isuse, žarko, zapaljena srca ljubi. Kao da je to čudno kad tebe osjećamo konkretnu osobu, a ne neko apstraktno biće. Ljudi se čudom čude onima koji zaneseno u Duhu mole, kliču i slave.

Zapali svjetlo u srcu, zadahni dušu ljubavlju! Ražari naše grudi i otopi led hladnoće i mlakosti koji nas sputava u našoj vjeri i ljubavi prema tebi.

Došao si, Isuse, baciti oganj s neba. Baci to svjetlo, taj oganj svoje ljubavi. Evo. Gospodine, spremni smo žrtvovati mnoge ljudske sigurnosti, kriva prijateljstva, rodbinske zakočenosti. mnoga robovanja ljudskim obzirima, mnogo toga, samo da nam srce potpuno prione uz tebe, koji si jedini vrijedan žarke i istinske ljubavi.

Isuse, do danas se svijet još uvijek nije *zapalio* tvojom Radosnom viješću koju si donio za spasenje čovječanstva. Nije se *zapalio* i zbog toga što se nisu mogli *potpaliti* na vatri koju nisu našli u našim srcima, u srcima onih koji se smatraju tvojim učenicima. Svijet nije *zapaljen* ognjem tvoje ljubavi i ognjem tvoga Duha, jer još uvijek nismo dokraja tvoji. Ono što si htio: *zapaliti svijet* - učini, Isuse, danas, i to najprije u nama i na nama.

21. nedjelja kroz godinu (Lk 13,22-30)

Tko će se spasiti?

Gospodine. i mi smo u napasti da te pitamo: "Je li malo onih koji se spašavaju?" Koliko ih ima koji osjete snagu tvoga spasenja. tvoju dobrotu i čudesnu moć tvoje ljubavi? Koliki su koji na sebi nose iskustvo tvoje ljubavi?

A ipak. čini mi se da je tebi važnije pitanje: "Jesam li ja među onima koji se spašavaju? Shvaćam li ja ozbiljno i izazovno ponudu tvoga spasenja? Jesam li ja spašen?" Čini mi se da nije dovoljno pozivati se na neke prednosti ili zasluge onih koji su po krštenju ili po matičnim knjigama ubrojani među tvoje stado. Izgleda da ti očekuješ nešto više od nas. Nije dovoljno samo govoriti: "Mi smo s tobom jeli i pili, s tobom smo drugovali po trgovima, tebe smo slušali, bili smo na misi svake nedjelje, obavljali smo redovito svoje svakodnevne molitve." Izgleda da, pored svega toga, ne mogu računati na sigurnost spasenja. Još uvijek mogu ostati vani, ispred vratiju i čuti negativan odgovor.

Da, Isuse, vjerujem i osjećam: nije dovoljno uhodano *practicirati vjeru*, nije dovoljno redovito primati sakramente, nije dovoljno znati napamet evanđelje, nije dovoljno...

Ti želiš više od toga. Želiš da se borim, želiš da potražim uska vrata žrtve i samoprijegara, želiš da u svemu bude ljubav. Želiš u životu i radu više oduševljene ljubavi, više zanosa srca i duše, više žara i hrabrosti. Znam da od mene očekuješ da ti ne služim samo iz dužnosti, nego zato jer ljubim.

Da, Gospodine, vjerujem čak da je i početno pitanje o spasenju pogrešno. Mislim da bi ti htio čuti pitanje: "Ima li puno onih koji te ljube svim srcem; ima li puno onih koji su spremni za tebe položiti svoj život, onih koji su spremni piti iz čaše iz koje ti piješ; ima li puno onih koji su shvatili u čemu je bit evanđeoskog života, bit hoda za tobom, Učiteljem i Prijateljem, na putovima križa i trpljenja?"

Isuse, htio bih te shvatiti!

Isuse, želim te ljubiti bez traženja prava na nagradu. Htio bih ti reći da je moja najveća nagrada upravo to što te smijem upoznati, što te smijem ljubiti, što smijem biti pokraj tebe, što ti smijem služiti. Jer znam, ako sve to svjesno i radosno živim, tada više nisam pred vratima, nego sam u srcu tvoga kraljevstva. Tada sam tvoj.

22. nedjelja kroz godinu (Lk14,1.7-14)

Pravila kršćanske gozbe

Isuse, hvala ti za svaku gozbu. Posebno ti hvala na neprestanom odgoju za zajedništvo. Danas me pozivaš na ponizno prihvaćanje posljednjeg mjesta. Upravo tako si i ti postupio. Na Posljednjoj večeri bio si onaj koji posluhuje, a ne onaj koji si prisvaja prvo mjesto.

Prema pravilima iz tvoga evanđelja htio bih tebi, Isuse, reći da se pomakneš na više. Dođi bliže na gozbi moga srca, dođi na prvo mjesto u mojoj nutrini u mojem životu. Budi prvi, Isuse, u mojim mislima, prvi u nakanama, prvi u mojim radostima, prvi u mojim planovima, u mojim molitvama. Budi uvijek prvi u mojem životu.

Da, Isuse, često te ostavim na zadnjem mjestu gdje se ti skrivaš i čekaš da te pozovem na prvo mjesto, na mjesto koje ti pripada, koje zaslužuješ. Prijatelju, Isuse, pomakni se naviše!

Hvala ti, Isuse, što si se odlučio da na svoju gozbu pozoveš hrome i slijepe, slabe i grešne. Hvala ti što nisi birao one koji će ti to uzvratiti i koji će to zaslužiti. Nisi se opredijelio za one koji su dobri i sveti, koji te neće razočarati i koji će u svemu biti savršeni. Odlučio si se za one koji ti neće moći uzvratiti ljubav kojom ti ljubiš. Hvala ti, Isuse, jer osjećam da sam tako i ja postao dionikom tvoje gozbe, prikladan za gozbu tvoje ljubavi, za euharistiju.

Hvala ti za takvu i toliku tvoju ljubav. Da, Isuse, ja ti nemam čime uzvratiti. Ja sam siromašan, slab, nemam bogatstva niti kapitala. Pripadam među one koji potpuno ovise o tvojoj dobroti i ljubavi. Bez tebe bih uvijek ostao pred vratima gladan kruha, žedan vode. Ti si me pozvao i ti me pozivaš:

«Ako je tko žedan, neka dođe k meni!»

«Dođite k meni svi vi umorni i opterećeni i ja ću vas odmoriti!»

«Tko jede od ovoga kruha, neće više ogladnjeti, neće umrijeti nikada!»

Hvala ti, Isuse!

Prihvaćam tvoj poziv. Dolazim na gozbu koju si mi ti priredio. Nemam ti čime uzvratiti, ali te mogu ljubiti, mogu ti biti zahvalan. Ja ti nisam bogati prijatelj, ali sam prijatelj. Mogu ostati uz tebe. Mogu biti blizu tebi i neprestano čekati na tvoj poziv. Hvala ti, Isuse. Tako si dobar kad ne izabireš dobre i svete, nego prihvaćaš i nas, grešne i slabe.

Znam, Isuse, da ti nikad neću moći uzvratiti, ali isto tako znam da ću te moći vječno ljubiti, da ću te moći vječno slaviti u zajedništvu sa svima onima koji su bili dostojni tvoje ljubavi.

23. nedjelja kroz godinu (Lk 14,25-33)

Isus ispred svega

Isuse, ti dobro znaš da često nemamo vremena. Mnogi nas traže, žele naše usluge, zahtijevaju od nas žrtve, ali mi se znamo izvući. Zaista nemamo vremena! Međutim, ako je u pitanju netko od najbližih, ako oboli majka, ako je u pitanju žena, dijete, otac, brat, onda se mora naći vremena, onda je to nešto drugo. Za njih ima vremena i naći će se načina da im se pomogne. Jer to su ipak, moji, naši. Što bi ljudi rekli, Isuse, kad za njih ne bih imao vremena i srca da im učinim ono što je u nekom trenutku njima silno potrebno? Sigurno bi mi jako zamjerili. Ali i bez tog ljudskog obzira, ja, Isuse znam što moram činiti u odnosu na njih. Imam ja srca i duše.

«Ako tko hoće za mnom, treba imati više vremena i volje učiniti sve što je potrebno, i više nego kad je u pitanju najbliži srodnik.» Tako ti, Isuse govoriš.

Ne znam, je li to kod mene tako. Ja zaista želim biti tvoj učenik. Ali...nemam uvijek vremena, neke mi se stvari čine tako hitne i toliko potrebne da odlažem hod za tobom.

Nisi mi baš ti uvijek najvažniji. Čini mi se da ti možeš čekati, ljudi to ne mogu. Njima je ipak najpotrebnije.

Bojim se često da ću se zamjeriti ljudima, da će se ljudi oko mene čuditi i da će misliti da sam ipak malo nastran ako tako ozbiljno shvaćam izazove tvoga poziva i hoda za tobom. Svi misle da je to ipak samo slikovito rečeno. Jer, konačno, Isuse, zar nisi ti u majci i u ocu, u ženi i djeci, u bratu i u sestri? Prema tome, ako se njima posvetim i ako im darujem svoje vrijeme, nisam li onda i s tobom izgadio račune?

Želim biti Isuse, tvoj učenik, ali se ne želim ni drugima zamjeriti! Nikako se ne želim odreći tebe, ali se ne želim odreći niti drugih. Kako to objediniti, Isuse?

Osjećam, Isuse, izazov ovog evanđelja. Ti nisi sam netko skriven iza drugih lica mog djelokruga. Vjerujem da si ti subjekt, osoba, drugi, netko željan ljubavi i poštovanja, potreban pažnje i moga vremena. Znam, Isuse, da ću oca i majku, ženu i djecu, brata i sestru ispravno ljubiti tek ako tebe uzljubim, tek ako tebe u njima vidim. Ali isto tako osjećam da trebam tebe osobno susresti da bih te uistinu mogao u svima drugima vidjeti. Pomozi mi da te vidim, da te uzljubim, da te prepoznam, da te u drugima primijetim. Pomozi mi da se opredijelim za tebe!

24. nedjelja kroz godinu (Lk 15,1-32)

Nađena ovca, drahma, sin

Milosrdni otac u ovoj prisposobi je Bog. On jedini može tako ustrajno i strpljivo ljubiti i praštati. Prepoznamo Isusov glas i poruku u onome što je otac rekao starijem sinu i oslušujmo to kao poruku za nas danas.

«Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je. No, trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se.

Prigovaraš bratu. Misliš da se on dobro proveo, da je svoje proživio. Gotovo da mu i zavidiš. Kao da je on imao sve od života, a ti da si ostao prikraćen. Zar ništa ne razumiješ? Sve moje tvoje je. Sve sam podijelio s tobom. Nemam za tebe nikakve tajne. Od mene si primio život i taj isti život u potpunosti dijeliš sa mnom. Nisi ni u čemu prikraćen.

Pokušaj shvatiti: ono što ti misliš da je život, ono na čemu svome bratu zavidiš nije nikakav život. Vjeruj mi to. Provoditi život u rasipnosti, bez reda i odgovornosti, uživati bez ljubavi, trošiti bez računice, misliti samo na sebe, na ovaj trenutak i drugo ništa: sve to nije život. To je istinska smrt. Jer, grijeh vodi u smrt. Biti daleko od Oca, biti daleko od istinske ljubavi, biti daleko od doma znači ne otkriti svu dubinu i tajnu života. Tvoj je brat lutao, bio je izgubljen. Tragao je za životom, ali na krivi način. Otkrio je svu bijedu takvog načina življenja.

Shvati da je istinski život u dubokoj povezanosti s Ocem. Nema života bez oslonjenosti na onoga koji ta najviše ljubi i koji najbolje zna što je život. Istinski je život u pravoj poslušnosti koja je odraz privrženosti i ljubavi prema Ocu. Nema života u traganju za svojim pravom, svojim interesima. Tko hoće svoj život spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život, taj će ga naći. Ono si istinski živio što si utrošio za ljubav prema bližnjemu, za ljubav prema Bogu.

Kada biste me danas barem vi shvatili. Još se uvijek borite za svoja prava; još uvijek tražite svoje uživanje, svoje dobro. Bojite se dijeliti svoja dobra i svoje sposobnosti s drugima. Bojite se živjeti za druge. Zavidni ste drugima koji mene ne poznaju, koje kao da ne veže evanđeoska zahtjevnost sebedarne ljubavi. A ipak, to je moj život, to sam ja prvi proživio. Sve moje – tvoje je! Želiš li otkriti svu ljubav neba, svu dubinu života: slijedi me u poslušnosti prema Ocu i u ljubavi prema svim ljudima!»

25. nedjelja kroz godinu (Lk 16,1-13) Ne možemo služiti dvojici gospodara

Isuse, koliko puta se zavaravam: mislim da su neke stvari malene, da o njime ne treba puno voditi računa jer nisu vrijedne spomena. Misli da ni ti na to posebno ne svraćáš pažnju. Sitnice su to svakodnevnog života, to su one moje malene nevjernosti, sitne laži, malene krađe, neodržana obećanja, propuštene molitve, rastresenosti u molitvi, nepažnja i drugo.

A danas mi govoriš: «Tko je nevjeran u najmanjem, i u najvećem je nevjeran.» Danas me u evanđelju upozoravaš da je život satkan od sitnica, od malih pažnji, od malenih gesta ljubavi, da je život lijep kad se pazi na svaku riječ, na svaki postupak. I naprotiv, da može život postati nemoguć i težak, ako se ne pazi na sve te stvari i ako se pomišlja da su sve to samo sitnice.

Govoriš mi da je moguće da zagorčim život svojim bližnjima ako neprestano ne pazim na mele stvari, na te sine želje, jer one čine moje bližnje sretnim. A ako na to ne pazim činim ih nesretnim. Zaista osjećam, Isuse, da mogu nekome u životu učiniti veliko zlo, zagorčiti mu opstanak, i to ne nekom velikom pronevjerom, nego ustrajnim pomanjkanjem i sitnim gestama ljubavi i u pažnjama koje moji bližnji s pravom od mene očekuju i s tim računaju. Da, Isuse, u velikome ću biti nepošten prema ljudima oko sebe, ako sam im ustrajno u malome nevjeran.

Nisam li često takav i prema tebi, Isuse?

Ja vjerujem u tebe. Uvrijedio bih se kad bi netko osporavao moju vjeru, moj pradjedovski savez s tobom. Mislio bih da dira u korijene moga bića i mogao bih i grubo uzvratiti na takve riječi. Uvrijedio bih se kad bi me netko pitao jesam li obraćen kršćanin, jesam li zaista tvoj učenik. A ipak...

Nisam li u malim stvarima nevjeran? Ne propuštam li tako lako svoju svakodnevnu molitvu koja je znak moje ljubavi prema tebi? Ne događa li se da se zastidim tebe pred ljudima? Zar se tako često ne ustručavam oduprijeti se zlu oko sebe i pravim se pasivan da ne bih morao proročki ustati na slavu tvoga zakona, tvoje ljubavi?

Čini mi se, Isuse, da i kod ovog evanđelja misliš na mene. Da, ja sam tako često u malome nevjeran. Baš zato što mislim da su to male stvari, da o njima nije vrijedno posebno voditi računa. A ipak, i u njima se događa vječnost. Hoćeš li mi povjeriti velike stvari?

26. nedjelja kroz godinu (Lk 16,19-31) Gozba uskršnuća

Isuse, mi nismo najgori. Čak nam se čini da smo prilično dobri u odnosu na mnoge druge. Vjerujemo da si s nama prilično zadovoljan. A ipak, izgleda da nešto nije potpuno u redu. Naš grijeh je kao i onaj bogatašev iz evanđelja. Nemamo očiju, nemamo srca da vidimo siromaha pred našim vratima. Za njega nema mjesta u našim salonima za našim stolovima. Želimo imati svoj mir i svoju lagodnost. Imamo svoje vrijeme za Dnevnik, imamo pravo na svoj počinak. Dočekat ćemo i svršetak svoga života, a da za one vani nismo ni prstom makli.

Zapanjen sam oštrinom presude. Nije li ona malo preteška? Ovaj bogataš zapravo nije učinio nikakvo zlo, nije počinio neki teški grijeh. Abraham mu u tom pogledu ništa ne predbacuje. Upozorava samo na to što se gostio za svoga zemaljskog života i što mu je bilo lijepo. Zar nam ovdje na zemlji ne smije biti lijepo? Zar se samo Lazarovom bijedom može osigurati ljepota neba? Pokušavam te shvatiti, Isuse. Upozoravaš da je nastao ogroman jaz, provalija velika između ovog bogataša i siromaha Lazara. Krivnja je u bogatašu, jer je Lazar stajao na njegovim vratima, ali mu ih on nije otvarao. Upozoravaš nas na slične provalije. Postoje sve veće i veće provalije između onih koji su nam bliski i dragi, onih koji nam pomažu i vole nas, te onih koji ne pripadaju u taj naš uži krug, u izbor našega srca. Mislimo da nismo pozvani sve ljubiti. Ima ih toliko koje prepuštamo

ljubavi drugih, koje upućujemo na socijalne urede, kojih se rješavamo da nam ne smetaju. Neka ih drugi prihvate i ljube. A pokušali su na naša vrata.

Dobri Isuse, bojim se da ta provalija u vječnosti može postati nepremostivom. Ti nam dolaziš u takvima koje nitko neće i kucaš na vrata našega srca. Hoćeš li zateći vrata moga srca otvorena?

Probudi nas, Gospodine, i pošalji nam neki znak dok još nije kasno! Međutim, ti nas upućuješ na Sveto pismo. To je jedinstvena Riječ, to je konačan znak! Tu je sve rečeno, sve zapisano. Nauči nas, Gospodine čitati poruku tvoje Riječi. Daj, Gospodine, da shvatimo hitnost ovoga časa, da poslušamo Mojsija i proroke kako bi pale ljuske s naših očiju koje više ne mogu vidjeti pravu istinu i punu stvarnost. Daj da danas čujemo tvoju Riječ koja određuje našu budućnost.

Isuse, siromašni Lazaru pred našim vratima, obrati nas. Trgni nas iz naše samodopadnosti i ravnodušnosti u odnosu na braću i sestre oko nas. Daj da u svima njima otkrijemo i prepoznamo tebe. Ti si, izranjen i prezren, na sebe uzeo rane i boli svih siromaha svijeta, svih Lazara pred našim vratima. Nađi, Isuse, koji se kriješ u njihovu obličju, u nama otvoreno srce za svaku ljudsku bijedu i nevolju. Ako te prepoznamo sada, tada ćemo te prepoznati i u vječnosti. Danomice nas gostiš na gozbi svoje ljubavi. Danomice smijemo na euharistijsko slavlje i uživati kruh života. Daj nam milost da nahranjeni tobom i mi podijelimo svoj kruh, svoj život s gladnima ovoga svijeta. Naći će se tada i za nas mjesta u vječnosti, i to ne samo na krilu Abrahamovu, već u neizrecivom krilu Oca nebeskog.

27. nedjelja kroz godinu (Lk 17,5-10)

Sve je milost

Gospodine, moram ti priznati da me malo smeta sadržaj ove prispodobe. Ne ide mi u glavu. Kako možeš uspoređivati dobrog Boga i nebeskog Oca s ovim bogatim gospodarom koji tako bezosjećajno želi da ga sluga, koji je već cijeli dan za njega mukotrpno radio, još i poslužuje kao nekog velikog princa i koji, umjesto da mu bude zahvalan, svoga slugu tretira kao nekog beskorisnog i bezvrijednog čovjeka? Oprosti mi, Gospodine, ali ja nikako ne mogu tebe ni Oca uspoređivati s tim gospodarom. Njemu ti uopće nisi sličan. Moram priznati da te ne razumijem.

«Dijete moje, poveži moje riječi sa svim drugim što sam rekao. Toliko sam puta govorio o svom Ocu, o njegovoj dobroti i milosrđu. Vjerujem da je to dovoljno da u sebi nosiš uvjerenje da se on ne odnosi prema ljudima kao prema najamnicima ili robovima. Nikada ne zaboravi da je Bog Otac i da te neizrecivo ljubi.

Međutim, u svakom od vas drijema i mali farizej. Poput njih i vama se može dogoditi da povjerujete da imate pravo na Boga i na mirnu i osiguranu budućnost poradi velikih religioznih napora i zasluga. Tako se često i vama dogodi da pomislite da ste Boga zadužili svojim djelima i da vam njegova ljubav pripada po pravu.

Ne zaboravi! Ni vlastitim dobrim djelima, pa ni vrhunskim krepostima, nećete nikada zaraditi onaj život i spasenje koje vam je moj Otac podijelio iz čiste dobrote i darežljivosti. To je jedinstveni dar koji se ne može zaraditi.

Sve je to čisti dar. Sve je milost. Biti kao dijete koje se osjeća prihvaćeno i koje sve prima od svog oca i svoje majke nije poniženje ili znak manje vrijednosti. To je radost ljubljenog djeteta i radost što i ono može isto tako ljubiti bez računice.

Ja sam svojim učenicima kao njihov Gospodin i Učitelj oprao noge. Oni su to morali prihvatiti ako su željeli imati dijela sa mnom, ako su željeli ući u tajnu moga poslanja. A to sam učinio zato da vam razotkrijem da je istinska veličina čovjeka upravo u tome da služi, da bude malen. Prema tome, i sluga iz ovoga evanđelja treba osjetiti svu milost koja mu je podarena u mogućnosti da služi. On time ne privređuje plaću od svoga gospodara, već samim time što je u njegovoj službi otkriva puninu pravog života.

Ovo je prispodoba o sluzi. Služenje je poziv na koji je svatko pozvan. U svim okolnostima, na svim položajima, u svakoj životnoj dobi, na svakom mjestu: čovjek koji poslužuje ostvaruje volju svoga Gospodara, ostvaruje volju Božju. Čini ono što trebaš učiniti na svome mjestu i već si time primio nagradu života. Budi zahvalan za taj prostor služenja po kojem si tako blizu svome Gospodaru i moli da svi ljudi otkriju tu istu radost koja je mnogima još daleko. Kako se ljudi još uvijek bore za vlast, a ne za služenje. Upravo je u tome sva tragedija čovječanstva. Želim po tebi otkrivati drugima nova obzorja pravog života svim ljudima s kojima živiš.»

28. nedjelja kroz godinu (Lk 17,11-19):

Gubavci se čiste

Isuse, samo se jedan, i to tuđinac, našao da ti zahvali za ozdravljenje od gube. Samo jedan Samarijanac. A bilo ih je deset koji su k tebi došli iz krajnje bijede i nevolje.

I ja se mogu prepoznati u ovoj devetorici koji nisu smatrali potrebnim da se vrate i da ti zahvale.

I meni si darovao život, a katkad ti prigovaram na tom daru; obdario si me roditeljima, a katkad ti prebacujem što mi nisi dao neke bolje roditelje; darovao si mi svijet u kojem živim, a ja mislim da je to mjesto kazne i prokletstva. Daješ mi život i zdravlje, a ja prigovaram na sitnicima za koje mislim da mi nedostaju.

Ne znam zahvaljivati. Ne znam ti reći hvala za sve što mi neprestano daješ. Ne znam ti reći hvala za svaki dan, za sunce i ljude, za prijatelje i roditelje, za braću. Ne znam ti reći hvala za zrak

što dišem i za to što ova zemlja rađa plodovima od kojih se svakodnevno hranim. Ne znam ti reći hvala što sam u mogućnosti da pristojno živim i da od svojega dijelim s onima koji su potrebni kruha i riječi. Ne znam ti reći hvala što nisam gubav i što je to tvoj dar, a ne moja zasluga ili pravo. I ja mislim, poput ovih devet gubavaca, da si ti dužan meni dati zdravlje i blagostanje, da ja na to imam pravo i da bi ti bio jako loš i nepravedan prema meni kad mi to ne bi dao. I meni se čini katkada da ti zapravo nemam za što zahvaljivati, budući da ti to sve meni duguješ.

I ja često zaboravljam da je sve što jesam i što imam tvoj dar, zna k tvoje velike dobrote i ljubavi. Zaboravljam da je svekoliiki tvoj odnos prema meni ljubav, milosrđe, dobrota. Zaboravljam da je milosrđe, za kojim su i ovi gubavci vapili, dar tvog Srca i dobrote, a ne nešto što bih smio zahtijevati kao svoje pravo.

Zato Isuse, nauči me da budem zahvalan. Osjećam da je zahvalnost istinski čin vjere. Zahvalnost je izraz srca koje osjeća i vjeruje da živi isključivo od tvoje dobrote i ljubavi. Zahvalnost je znak vjere u tvoju neizrecivu dobrotu i tvoju spasiteljsku ljubav.

Želim ti vjerovati, Isuse. I želim da moj život postane pjesma zahvalnica za život i zdravlje, za vjeru i molitvu, za Crkvu, za sakramente, za blagoslov i milosti kojima neprestano krijepiš i hrabriš moj život. Hvala ti, Isuse, za sve što mi neprestano daješ. Neka ti je danas moja hvala i za sve ono za što ti još nikada nisam zahvalio.

Vratit ću se, Isuse i zahvalit ću ti i danas u nedjeljnoj euharistiji. Hvala ti, jer je dostojno i pravedno zahvaljivati tebi uvijek i na svakom mjestu.

29. nedjelja kroz godinu (Lk 18,1-8): Bog je dobar

Divno je znati, Isuse, da tebi nikada ne može dosaditi, da smo ti uvijek dobrodošli i da za svakog imaš dovoljno vremena i ljubavi.

Isuse, promatram sebe i ljude oko sebe. Mi jedni drugima brzo dosadimo. Čak i kad se prepoznamo kao prijatelji, kad iskusimo radost susreta s njima, ubrzo nastaju krize, krize zajedništva u okolnostima u kojima više nismo u stanju strpljivo i s ljubavlju prihvatiti svoje bližnje. Tada su nam njihovi pohodi dosadni, katkad i teški, a različite molbe prijatelja postaju nam na teret te izbjegavamo one kojima smo možda obećali trajnu vjernost.

Tako je teško, Isuse, ponekad osjetiti da smo nekome na teret i da više nismo dobrodošli! To boli.

A govoriš nam da tako i sami postupamo prema drugima, jer smo zli. Ipak i u toj svojoj zloći posustanemo pred nečijim učestalim molbama i zahtjevima.

Međutim, Isuse, u tom pogledu kod tebe nije tako. Danas nam poručuješ da smijemo uvijek iznova doći k tebi, da ti nikada nećemo dosaditi. Imam osjećaj da nas danas želiš ohrabriti. Kao ono nekad u Starom zavjetu, kad je rečeno kralju Ahazu (Iz 7,14) da dosađuje Bogu upravo time što ga ne moli, što mu ne dolazi s potrebama i željama nekog časa i teške situacije.

Evo me, Isuse! Dolazim ti danas jer me zoveš. Ti katkad kao da oklijevaš s našom parnicom, ali je nikad ne stavljaš ad acta, nikad se ne odričeš svoje spasiteljske prisutnosti u našem životu. Danas nas želiš potaknuti na ustrajnu molitvu, na molitvu koja oblikuje srce i dušu molitelja, na molitvu koja hrani našu vjeru i čisti ljubav, na molitvu koja nas približava tebi i koja i u našoj nutрини oblikuje naše želje i potrebe.

Obrani me, Isuse, od tužitelja koji je u meni i koji me neprestano progona zbog mojih prošlih grijeha koje sam već ispovjedio. Obrani me od savjesti koja kao da se ne želi uvjeriti da mi je sve oprošteno i da sam čist od svega što je bilo.

Obrani nas, Isuse, od onog iskonskog tužitelja, koji nas neprestano napastuje i tuži u svim našim životnim okolnostima. Obrani me od đavla i svih njegovih spletki i zamki. Obrani me od njegovih tužbi na moj život i na moje predanje tebi. Obrani me od tog «tužitelja braće».

30. nedjelja kroz godinu (Lk 18,9-14): Bože, milostiv budi!

Gospodine Isuse, pomози mi da danas shvatim ono što mi ti poručuješ. Nije bitno za čovjeka da pošto-poto ispadne vrlo krepostan i da u svakom pogledu, što se zakona tiče, bude u potpunom skladu i redu pred tvojim licem. Nije čak ni najbitnije imati u svemu potpuno čistu savjest. Daj da shvatim, Gospodine, da nije bitno da se pred tobom osjetim grešan ili nedostojan, nego je prvo i najvažnije da se jednostavno nađem pred tobom u istini svoga bića.

Podari mi milost da u jednostavnosti prihvatim nezasluzeni dar tvoje ljubavi i da, zadivljen pred tvojom dobrotom, otkrijem da je tvoja ljubav izvorište moje ispravnosti, pravednosti i svetosti. Ti si me već odavno pretekao u ljubavi. Sve moje religiozne prakse i nastojanja samo su uvijek iznova odgovor na tvoju milost, otvaranje tvojim darovima, tvojoj dobroti.

Grešan sam, Gospodine! Ipak te molim da ne dopustiš da svijest o mojoj grešnosti tako zarobi moje srce da postanem nezadovoljan, nesretan, obeshrabren. Neka me svako prosvjetljenje o vlastitoj grešnosti sve više privuče k tvome milosrdnom Srcu. Neka to iskustvo u meni probudi poziv i poticaj da čitavim bićem, svojom ljubavlju odgovorim na tvoju veliku ljubav. Podari mi, Isuse, da od sada živim jedinu istinitu tajnu svoga života, to jest tajnu ljubavi i neka me ta ljubav učini sposobnim da vidim vlastitu bijedu i da se ne zatvaram u nju budući da ma ti nikada ne prestaješ obasipati svojom ljubavlju.

Čim postanem svjestan tvoje vjerne i uvijek otvorene ljubavi i svoje bojažljive i tako krhke ljubavi, pitam se, Gospodine, čime se još onda mogu hvaliti.

Dolazim ti ususret, u hram, u crkvu, u zajednicu. Dolazim k tebi, Gospodine, Nisam dostojan, ali mi trebaš. Nisam dostojan primiti te u pričesti, ali te neizrecivo trebam. A tebi istinski zahvaljujem što si tajne kraljevstva objavio malenima, što si nam darovao sebe u pričesti i to ne zato što smo sveti, već zato da to poželimo biti i da to tvojom milošću i pomoću istinski postanemo. Dolazim ti, Gospodine, jer osjećam da me ti uvijek iznova zoveš i da je moj dolazak već znak tvoje otvorene i milosrdne ljubavi. Ne dolazim ti da te zadužim, već da ti zahvalim za svaku tvoju ljubav bez koje me ne bi bilo.

Ne dolazimo k tebi, Isuse, kao oni koji ti prinose svoje zasluge, otkrivaju svoje kreposti. Evanđeoski stav tvojih učenika je stav onih koji se pozivaju na zasluge drugih. «Ne gledaj na moje grijehе, nego na vjeru svoje Crkve...» Primi nas, Gospodine, duhom ponizne i srcem skrušene i neka ti se tada sviđi ova naša žrtva. Pred tobom, u svjetlu brojnih prispodoba, neće se opravdati onaj koji je u redu, nego onaj koji se vraća u dom Očev, koji je silno potreban Božje ljubavi. A ona se ničim ne da zaslužiti. Na nju se samo može odgovoriti poniznom i zahvalnom ljubavlju.

Bože, milostiv budi meni grešniku!

31. nedjelja kroz godinu (Lk 19,1-10): Danas mi je proboraviti u tvojoj kući

Često, Gospodine, i ja poput Zakeja mislim da se trebam popeti negdje visoko, da se moram uzdići, da bih te vidio, da bih te susreo. A ti, Isuse, govoriš Zakeju i meni: «Siđi brzo» Danas mi je proboraviti u tvojoj kući!»

Znam da najprije želiš da uđem u dubinu vlastitog bića, da onda susretnem tebe, da se tu nađem s tobom. Trebam ući u dubinu svoga srca, trebam srediti svoje misli, trebam pronaći svoje vlastito biće u nutрини svoga tijela, svoga života. To je osnovni preduvjet da se ti i ja, Isuse, nađemo. Pozivaš me da siđem, da uđem u svoju nutrinu, da se saberem, da otkrijem ovaj svoj unutarnji dom, gdje se ti sa mnom želiš naći i proboraviti u njemu. Da, Isuse, želim sići u prostore u kojima bi ti htio biti sa mnom, sam, bez drugih misli i planova, jednostavno želiš da se susretnemo.

A u mojem domu ti nije ugodno. Možda je kod drugih ljepše, ima onih koji su više zaslužili da k njima zađeš, da se kod njih zadržiš. I onda, Isuse, ljudi će mrmljati što baš k meni dolaziš. Možda mnogi misle da ja nisam dostojan takve počasti jer znaju tko sam i kakav sam. Ulaziš, Isuse, u kuću grešnika, čovjeka koji ti se nema čime pohvaliti.

Zakej te je primio sav radostan. Svi su ljudski obziri pali kod tebe i kod njega. Postojao si samo ti koji si u njegov dom donio svjetlo i spasenje. Primam te i ja, Isuse. Dođi.! Gospodine, nisam dostojan da udeš pod krov moj, ali jako te trebam, ne mogu zamisliti život bez tebe, ne mogu bez tebe. Ti me jedini poznaš, ti me jedini prihvaćaš i ljubiš. Dođi, Isuse, neće sve biti u redu, ali srce te moje radosno prima. Dođi i donesi sa sobom svjetlo i snagu za život. Zakej te je primio. Tek je nakon tvog dolaska slijedila njegova ispovijed i obraćenje. Jer, to je nemoguće ostvariti bez tebe. To je djelo tvoje milosti. I tada se dogodilo čudo njegova novog života.

Danas! Danas mi je proboraviti u tvojoj kući. Danas je spasenje došlo ovoj kući. Danas!

Danas te i ja čekam i primam. Danas nije kasno za tvoje spasenje. Neka se tvoj danas spasenja i radosti dogodi u mojem srcu i u mojem životu. Neka se danas ispuni i na meni sve što je rečeno za Zakeja.

32. nedjelja kroz godinu (Lk 20,27-38): Vjerujem u uskrsnuće tijela

Hvala ti, Isuse, za uskrsnuće mrtvih i hvala ti za vječni život. Ti si nam to obećao, ti si nam to darovao. U tvom uskrsnuću vidimo, Isuse, zalog svoga uskrsnuća, zalog vječnoga života, u tebi i s tobom.

Hvala ti, Isuse, što na nebu neće biti zavisti i nitko nikome neće trebati zavidjeti na dobrima i darovima, budući da će svi jednako biti obdareni, odnosno svaki u punoj mjeri tvoga dara.

Hvala ti, Isuse, što kod tebe neće biti ljubomore. Nećemo se trebati grčevito boriti za ljubav pojedinih osoba niti se bojati odbačenosti i osamljenosti. Nećemo trebati nikoga zarobljavati u strahu da nas on ne zaboravi ili da taj ne bi nekoga ljubio više od nas. Hvala ti, Isuse, što nećemo trebati biti ljubomorni na tvoju ljubav kojom ljubiš svakoga čovjeka, jer će svi osjetiti savršenu i potpunu ljubav tvoga Srca.

Hvala ti, Isuse, što na nebu neće biti zarade ni dnevnica, mjesečne plaće niti mirovine, jer ćeš ti u svojoj ljubavi dovoljno dati da svatko vječno sretno živi. Hvala ti, Isuse, što se na nebu nećemo trebati bojati za svoje sutra i što ćemo moći biti potpuno slobodni, prepušteni samo ljubavi.

Hvala ti, Isuse, što na nebu, nakon uskrsnuća, nećemo više nikada biti umorni, što nećemo klonuti ni dušom ni tijelom, nego ćemo neprestano biti u stanju da živimo radost, da zračimo mir i sreću.

Hvala ti, Isuse, što se na nebu nitko više neće ljutiti ni na koga, što će se svi natjecati u ljubavi i neće biti nikakvog razloga za nervozu i srdžbu. Sve će biti skladno i lijepo.

Imam osjećaj, Isuse, da bi ti htio da nebo bude već ovdje na zemlji, u svakoj kući, u svakoj zajednici i u svakom srcu. Želiš da ono počne već u našem ovozemaljskom životu, jer trajno i vječno ostaje u nama samo ono što nas nadživljuje u ovozemaljskom životu i što ne propadne nego se

nastavlja u vječnosti. I vjerujem, Isuse, da želiš da već ovdje na zemlji ne bude zavisti ni ljubomore među ljudima, da bi svi mogli biti slobodni i sretni. Vjerujem, Isuse, da želiš da ljudi već ovdje na zemlji ne žive tjeskobno i zarobljeni materijalnim, nego im srca uzdižeš prema gore, gdje su prave radosti, prema vrednotama koje već sada mogu ispuniti ljudsko srce mirom.

33. nedjelja kroz godinu (Lk 21,5-19): Budućnost u svjetlu Uskrsnuloga

Isuse, i ja bih tako rado htio znati: kada će sve to biti, kako će se to dogoditi i po čemu ćemo znati da je došao čas? Jesmo li možda već u tim vremenima? Jer, ima puno nemira i ratova, sukoba i mržnje, mnogo uništavanja i razaranja. Izgleda da je upravo ovo naše vrijeme to tvoje apokaliptičko vrijeme, taj čas konačnog obračuna. Jesmo li blizu tom času, Isuse? Što će biti s nama?

«Vi se ne bojte! Vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. Vama se neće dogoditi ništa što bi moglo ugroziti istinski život koji ste na krštenju primili. Ne bojte se!»

Vjerujem, Isuse, da to i nama govoriš, da to i meni govoriš. Vjerujem da me želiš upozoriti da nema mjesta strahu, nego da je to vrijeme nade i pouzdanja. Vjerujem da je to vrijeme poziva na postojanost i vjernost.

Da, Isuse, vjerujem da živim u tom vremenu, vremenu koje upozorava na hitnost i na vjernost. Osjećam da nemam što čekati. Ne smijem gubiti ovo dragocjeno vrijeme koje mi daješ za konačan susret s tobom. Vjerujem da se to može u dubinama istine srca i duše dogoditi i danas i u svakom času u kojem te prepoznam i prihvatim kao tajnu svog života. Vjerujem, Isuse, da mene upravo u ovom vremenu koje si meni dao želiš susresti spremna i čista da bi se taj susret mogao pretočiti u vječnost.

Pomozi mi, Isuse, da se ne bojim. Ohrabri moje srce. Sam si govorio: «Ne morate se bojati onih koji vam mogu ubiti tijelo! Bojte se onih koji mogu ugroziti vaš duhovni život, koji vam mogu zatrovati dušu, koji vam mogu upropastiti vječnost. Bojte se njih!» Oprosti, Isuse, što se katkad više bojim onih koji mi ugrožavaju tijelo, materijalni život, koji mi oduzimaju vrijeme, koji me prikračuju za moja prava. Oprosti, Isuse, što se tako malo bojim i tako malo marim za sve one koji pokušavaju ugroziti upravo onaj život kojim sam vezan uz tebe, život koji si ti stavio u mene prigodom krštenja. Ne dopusti da izgubim taj život, milost posvetnu!

U našim vremenima, Isuse, za koja mislim prečesto da su najgora, najkritičnija, daj mi istinsko pouzdanje u tvoju dobrotu i vjeru u tvoju riječ koja neće proći. Daj da vjerujem da se ti brineš za mene i da ne moram strahovati. Od mene tražiš jedino vjernost dokraja.

Blagdan Krista Kralja (Lk 23,35-43): Ovo je kralj židovski

Gospodine, druge si spasio! Druge si spašavao, izbavljao; mnoge si ozdravio. Bio si svima sve. Uvijek za druge. Kakao to da sebi nisi mogao pomoći? Zar je zatajila tvoja božanska moć kad je tebi trebalo snage i slobode. Vukli su te po trgovima, od Poncija do Plata, lažno svjedočili, trnjem krunili da ze izrugaju. I konačno si prikovan na križ. Podno križa stoje oni koji te mrze i čekaju tvoj svršetak. I rugaju se tvojim iskazima dobrote prema ljudima. Kao da ti to ništa ne koristi: jer i onako sada samome sebi ne možeš pomoći. Što onda vrijedi što si tolikima pomogao? Što ti vrijedi što si druge spasio?

Nisi sišao s križa. Ostao si visjeti; poružen i ponižen. Ništa ne činiš za sebe, za svoje spasenje. Kao da dopuštaš svojim protivnicima da triumfiraju do kraja. Teško je to shvatiti. Bilo bi lakše shvatiti da si im dopustio da na kratko pomisle da mogu sve, da su jači od tebe, da su dovoljno utjecajni i jaki da im tvoj autoritet neće umanjiti dobar glas kod naroda. Ali – da ćeš ti zaista ići do kraja, da ćeš dopustiti da umreš na križu: to je tako teško shvatiti.

Često mislim, Isuse, što bi se dogodilo da si zaista sišao s križa, kako su to oni tražili? Bi li time zaista dokazao da si ti Krist, Božji Izabranik? Bi li to zaista bio znak da te Bog voli? Bi li ti oni povjerovali da si to učinio? Ne bi li se time spustio na razinu njihovih ograničenih želja i sebičnih nakana? Bi li time zaista dokazao da si Bog ljubavi kad bi spasio sebe? I bi li to bilo spasenje? Meni se isto tako katkad čini da bi to bilo dobro. Jer, i ja se tako molim. Kad osjetim da se dogodilo ono što sam molio čini mi se da me Bog voli, da sam mu drag, da me nije zaboravio. Međutim, kad se ne događa po mojim željama, kad me pogodi neka muka i zlo, čini mi se da me je i Bog ostavio, zaboravio. Ljubav Božju mjerim po mjerilima svojih ljudskih želja.

Svijet ne bi postao drugačiji, svijet ne bi ništa shvatio da si ti sišao s križa. To bi bio poraz pred logikom ovoga svijeta. Želim ti, Isuse, danas zahvaliti što nisi sišao s križa. Hvala ti što si svoje kraljevstvo utemeljio na drvetu križa. Hvala ti što nisi kao kraljevi i vlastodršci ovoga svijeta koji spašavaju sebe i svoje ideje. Ti spašavaš druge i daješ život svoj za svoje. Ti si jedinstveni Kralj ovoga svijeta i svemira, jer si dobri pastir koji ne traži sebe ni svoje, nego dobro drugih!

Isuse, sjeti me se u kraljevstvu svome! Isuse, osmisli moj život i kad visim na križu poput razbojnika tebi zdesna. Otkrij mi tajnu da i to mogu biti vrata života, a ne besmisao smrti. Otkrij mi tajnu svoga kraljevstva ljubavi!